ΠΑΓΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
29
ΜΑΪΟΥ 1932
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 55

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΘ. Γ. ΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ

Τιμὴ φύλλου δρχ. 1

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Η ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Ὕστερα ἀπὸ τὴν τραγικὴν πτῶσιν τοῦ Βενιζέλου, ὁ ὁποῖος, καίτοι ἐξακολουθεῖ νὰ διαθέτῃ τὴν πλειοψηφίαν τῶν Βουλῶν, ἐξηναγκάσθη εἰς παραίτησιν πρὸ τῆς κοινῆς βοῆς τοῦ Τύπου καὶ τοῦ Λαοῦ, καὶ ὕστερα ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν προσπαθείας τοῦ ἀνωτάτου Ἄρχοντος τοῦ Κράτους, τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, διὰ τὴν καλλιτέραν λύσιν τῆς Κυβερνητικῆς κρίσεως, ἀνετέθη ἡ ἐντολὴ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς νέας Κυβερνήσεως εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Ἀγροτοεργατικοῦ κόμματος κ. Ἀλέξανδρον Παπαναστασίου.

Καὶ τὸ μικρόν μεν ἀλλὰ πλῆρες ζωῆς καὶ δράσεως κόμμα τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, τὸ ὁποῖον ἀγωνίζεται ἤδη ἀπὸ δεκαετίας, πάντοτε εἰς τὴν πρώτην γραμμήν, διὰ τὴν πολιτικήν, οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἐξύψωσιν τοῦ τόπου, δὲν ὑπελόγισεν ὑστεροβούλως τὸ ἰδιαίτερον κομματικὸν συμφέρον, τὸ ὁποῖον δυστυχῶς ἐπεκράτησεν εἰς τὰ ἄλλα κόμματα, ἀλλ' ἀνέλαβε τὰς μεγάλας εὐθύνας τῆς διακυβερνήσεως τοῦ τόπου κατὰ τὴν πλέον κρίσιμον οἰκονομικὴν περίοδον τῆς ἱστορίας του, τὴν ὁποίαν ἤδη διατρέχωμεν, μὲ ἀκράδαντον αὐτοπεποίθησιν ὅτι θὰ δυνηθῇ κατὰ τὸ ὀλιγόμηνον διάστημα τὸ ὑπολοιπόμενον μέχρι τῶν ἐκλογῶν, ὄχι μόνον νὰ συγκρατήσῃ τὴν κατάστασιν καὶ νὰ ἀποτρέψῃ τὸν ὄλεθρον, ἀλλὰ καὶ νὰ καλλιτερεύσῃ ταύτην κατὰ τὸ δυνατόν.

Διότι εἶναι τὸ μόνον συγχρονισμένον κόμμα τὸ ὁποῖον δὲν ἀποβλέπει πρὸς τὸ παρελθὸν ἀλλὰ ἔχει ἐστραμμένην ὅλην τὴν προσοχήν του πρὸς τὴν σημερινὴν πραγματικότητα καὶ πρὸς τὸ ἐξελιγμένον ἄμεσον μέλλον πρὸς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐξυψωθῇ καὶ νὰ βαδίσῃ ἡ Ἑλλάς. Ὁσονδήποτε δὲ καὶ ἂν ἐσυκοφαντήθη μέχρι τοῦδε τόσον ἀπὸ τοὺς συντηρητικοὺς διὰ τὰς ἀριστεράς του τάσεις, ὅσον καὶ ἀπὸ τοὺς ἄκρους ἀριστεροὺς διὰ τὸν δῆθεν ἑρμαφροδιτισμόν του, τὸ Ἀγροτοεργατικὸν κόμμα τῆς Ἑλλάδος ἔχον ἐπὶ κεφαλῆς τὸν κατὰ πάντα ἄξιον καὶ διακεκριμμένον πολίτην κ. Ἀλέξανδρον Παπαναστασίου, ἀποτελεῖ τὸ μόνον ἐλπιδοφόρον κόμμα τοῦ μέλλοντος, πρὸς τὸ ὁποῖον στρέφονται ἤδη ὅλα τὰ προοδευτικὰ στοιχεῖα τοῦ τόπου, διότι τοῦτο καὶ μόνον στηρίζεται ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος.

Δὲν εἶναι κατασκεύασμα κατ' ἀπομίμησιν ἑνὸς τύπου ξενικοῦ, ὅπως εἶναι τὰ εἰς τὰ ἄλλα κράτη διαμορφωθέντα ἀριστερὰ κόμματα, δὲν δύναται νὰ εἶναι κόμμα ἁπλῶς ἀγροτικὸν ἢ καὶ μόνον ἐργατικόν, δὲν εἶναι κόμμα ἀπεργαζόμενον τὴν ἀναρχίαν καὶ τὴν ἀνατροπήν, ἀλλ' εἶναι κόμμα ὅλων τῶν ἐργαζομένων τάξεων, τῶν μικροϊδιοκτητῶν, τῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων, ἀποβλέπον εἰς τὴν ἐξύψωσιν καὶ καλλιτέρευσιν τῆς θέσεως αὐτῶν, εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ὅρων τῆς ἐλευθέρας ἀναπτύξεως πάσης ἱκανότητος, καὶ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν πλήρους κοινωνικῆς δικαιοσύνης, οὕτως ὥστε νὰ παύσῃ πᾶσα ἐκμετάλλευσις ἀνθρώπου ἀπὸ ἄνθρωπον.

Ἀλλ' ἡ τοιαύτη προοδευτικότης του καὶ ἀριστερότης του φθάνει μέχρις ἑνὸς ὡρισμένου σημείου ἐπιτρεπομένου ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν πραγματικότητα. Ἀποβλέπει πρωτίστως εἰς τὴν προστασίαν τοῦ Ἀγροτικοῦ κόσμου, ὄχι μόνον διότι ὁ ἀγροτικὸς κόσμος ἀποτελεῖ τὰ 3)4 τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ μεγάλη αὕτη τάξις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, εἶναι ἡ μᾶλλον ἐγκαταλελειμμένη, ἡ ὁποία δὲν ἐγνώρισεν ἀκόμη τὴν πραγματικὴν κρατικὴν προστασίαν τῆς ὁποίας ἔχει δικαίωμα, καὶ διότι ἐπίσης διὰ τῆς προστασίας τῆς μεγάλης ταύτης τάξεως θὰ ἀναπτυχθῇ ἡ παραγωγικότης καὶ ἡ εὐημερία αὐτῆς ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται καὶ ἡ εὐημερία ὅλων τῶν ἄλλων τάξεων.

Καὶ εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ κόμματος τούτου ὀφείλονται τὰ μέχρι τοῦδε ληφθέντα ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν μέτρα, ἠλλοιωμένα ὅμως δυστυχῶς, δι' ὃ καὶ δὲν ἀπέδωσαν τοὺς προβλεπομένους καρπούς.

Ἐλπίζομεν ὅμως ἤδη ὅτι ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ ληφθοῦν ὅλα τὰ ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν ἐνδεικνυόμενα προστατευτικὰ μέτρα, μέχρις ἐξαντλήσεως τοῦ ὑπὸ τῆς παρούσης καταστάσεως ἐπιτρεπομένου δυνατοῦ ὁρίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι θὰ ληφθοῦν ἐπίσης τὰ ὑπὲρ ὅλων τῶν ἄλλων ἐργαζομένων τάξεων ἐπιβαλλόμενα μέτρα πρὸς ἀνακούφισιν αὐτῶν ἀπὸ τῆς φρικτῆς δυστυχίας καὶ τῆς ἀπογνώσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν περιέλθει ὅλαι αἱ τάξεις τῶν ἐργατῶν, τῶν κτηνοτρόφων τῶν ἐπαγγελματιῶν, τῶν μικροϊδιοκτητῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων, δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν.

Ἀλλὰ καὶ ὅλαι αὗται αἱ τάξεις, ὀφείλουν νὰ ἐνισχύσουν τὴν νέαν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία μετὰ θάρρους καὶ ἐμπιστοσύνης ἀνέλαβε νὰ ἀγωνισθῇ ἐπὶ ὀλιγόμηνον διάστημα ὑπὲρ τῆς καλλιτερεύσεως τῆς σημερινῆς τραγικῆς θέσεως αὐτῶν, διὰ νὰ εἶναι καλλίτερον εἰς θέσιν νὰ τὴν κρίνουν κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο Κ. Π. ΚΑΛΛΙΔΟΠΟΥΛΟΣ

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος Παγχαλκιδική.

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐν τῇ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 15ην τρέχοντος φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος ὑμῶν ἀναγραφέντων καὶ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας παρακαλεῖσθε δυνάμει τοῦ περὶ τύπου Νόμου ἄρθρον 8, ὅπως δημοσιεύσητε εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ μὲ τὰ αὐτὰ τυπογραφικὰ στοιχεῖα τὰ ἀκόλουθα.

1) Ἡ Πραβίτα, τὸ περίφημον τσιφλίκιον, ὅπως ἀρέσκεσθε νὰ τὸ ὠνομάζητε, οὐδέποτε ὑπῆρξε τοιοῦτον ἀφ' ὅτου ἐγὼ τοὐλάχιστον ἐγνώρισα ἐμαυτὸν καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἀπηξιώθη ἀπαλλοτριώσεως, διότι καὶ γαῖαι πρὸς καλλιέργειαν δὲν ὑπάρχουσι καὶ σχεδὸν ἀκατοίκητον τυγχάνει.

2) Δάσος ὡς ὑπονοοῦσι εἰς δένδρα δὲν ὑπάρχουσι· ἀποτελούμενον ἀπὸ πουρνάρι, κουμαριὲς καὶ ἄρια, ὡς αὐτὸς ὁ Δασάρχης τῆς περιφερείας δύναται νὰ σᾶς πληροφορήσῃ.

3) Ἐγὼ ὁ Τσιφλικιοῦχος οὐδέποτε εἰσέπραξα μίαν πεντάραν ἐκ τούτου εἰσόδημα, διότι τὸ ἥμισυ ἀνήκει εἰς τὸν κ. Ἀθ. Χαλκιόπουλον Γεν. Πρόξενον, ἐκ τοῦ ἑτέρου δὲ ἡμίσεως μοὶ ἀνήκει μόνον τὸ 1)3 τοῦ ἑτέρου 1)3 ἀνήκοντος εἰς τὸν ἀδελφόν μου καὶ τὸ ὑπόλοιπον 1)3 εἰς τὴν κ. Μ. Βαρούχα.

4) Διὰ τὰ πλούτη του καὶ τὰ εἰσοδήματα δύνανται νὰ σᾶς πληροφορήσωσι διάφοροι ἐνοικιασταὶ κάτοικοι τῆς Ἀρναίας καὶ Λοκόβης, οἵτινες καὶ σήμερον προσφέρουσι 35 χιλ.δρχ.ἐτησίως πρὸς ἐνοικίασιν.

5) Νὰ πληροφορηθῆτε ἀπὸ τοὺς γεροντοτέρους σας ποίας ὑπηρεσίας προσέφερεν ὁ πάππος μου ἐπὶ τουρκοκρατίας εἰς τὴν Χαλκιδικὴν καὶ πῶς χάριν ἐμοῦ, τοῦ καταταγέντος εἰς τὴν Στρατ. Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων, κατεδιώχθη ὁ πατήρ μου καὶ ἐφυλακίσθη καὶ μέγα μέρος τῆς περιουσίας μας ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀπωλέσθη.

6) Οὐδεμία ἐπέκτασις ἔγινε εἰς βάρος τῆς Λοκόβης, διότι τὸ μέρος αὐτὸ τὸ διαφιλονικεῖ τὸ Δημόσιον, ὅπως κατέλαβε καὶ ὁλόκληρον τὸ Δάσος τῆς Λοκόβης, διότι στερεῖται παντελῶς τίτλων ἡ Κοινότης.

7) Ἡ Αἴγλη τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος οὐδέποτε μ' ἐτύφλωσεν, ὅπως θὰ συμβῇ εἰς ὑμᾶς ἂν τὸ ἐπιτύχητε. Οὔτε αἱ ἄλλαι ὑψηλαὶ θέσεις ἃς κατέλαβα στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαί.

Ὑπῆρξα Δημοκράτης θυσιασθεὶς διὰ τὴν Πατρίδα καὶ καταστραφεὶς οἰκονομικῶς διότι, χωρὶς οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν νὰ ἔχω ὑπὸ τοῦ Νόμου, ἐγκατέλειπα 17ετῆς τὴν οἰκογένειάν μου καὶ μόνον ἰδανικὸν τὴν πατρίδα μου ἔχων, ἐθυσιάσθην δι' αὐτήν. Μὲ ἀρκεῖ δὲ ἡ τιμὴ ἀπὸ κάθε ἄλλο ἀξίωμα ἡ μακρά μου εἰς τὰ Μέτωπα ὑπηρεσία κατὰ τὸ 1897 καὶ ἀπὸ τοῦ 1912 μέχρις 1922 εἰς ὅλα τὰ καθεστῶτα καὶ τὰ τρία τραύματα ἃ φέρω, τὰ μεγαλήτερα παράσημα καὶ μετάλλια ἀπ' ὅσα μοὶ ἀπενεμήθησαν.

Μετὰ τιμῆς

Στρατηγὸς Π. Καλλιδόπουλος

ἀπ. Βουλευτὴς

ΤΙ ΕΚΑΜΑΝ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΑΙ ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΚΡΑΤΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

Στὸ ὑπ' ἀριθ. 52 φύλλον τῆς προπερασμένης Κυριακῆς ἐρρίφθη μία φωτεινὴ ἰδέα ἀπὸ τὸν κ. Δικταῖον, περὶ τῆς δημιουργίας προτύπου Κτηνοτροφικοῦ κλπ. κέντρου ἐν Συθωνία.

Τὴν θαυμασίαν αὐτὴν ἰδέαν ἐπεσκίασεν ἡ κατακλεὶς τοῦ ἀρθρογράφου διότι ἐξήρτησε τὴν πραγματοποίησί της, ἀπὸ τὰς σημερινὰς Κρατικὰς τεχνικὰς ὑπηρεσίας. Ἀφοῦ ἐδόθη ἡ ἀφορμή, ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἀσχοληθῶ λίγο μὲ τὴν δράσιν τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων ἐν Χαλκιδικῇ. Πράγματι τὸ Κράτος ἀντελήφθη τὴν κατάσταση καὶ ἀπὸ τοῦ 1926 ἔκαμε στὴ Κασσάνδρα στὸ Μετόχι Καρακάλου, ὑπὸ διαφόρους κατὰ ἐποχὰς ὀνομασίας, Κτηνοτροφικὸν Κέντρον καὶ ἀπεστέρησε τοὺς ἀκτήμονας ἀπὸ χωράφια γιὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ὁποίων τὸ πῆραν ἀπὸ τοὺς Καλογήρους.

Οἱ ἑκάστοτε τεθέντες ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ποία ἀποτελέσματα παρουσίασαν ἐν τῷ μεταξύ; Ποῖα βασικὴ ἐργασία ἔγεινε, γιὰ νὰ καθωρισθοῦν κατευθύνσεις καὶ ποίαι ἐνέργειαι διὰ τὴν πραγματοποίησίν των; Παντοῦ, ψάχνωντάς τις, συναντᾶ αὐθαιρεσίας ἀπὸ κείνους ποὺ ψυχολόγησαν τὴν ἐποχήν, γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τὴν ἐγωϊστικὴν παθολογικὴν ἰδιοσυγκρασίαν αὐτῶν καὶ ὀρνιθοσκαλίσματα ἀπὸ τοὺς ἀδυνάτους χαρακτήρας ποὺ ζοῦν ὑπάλληλοι γιὰ νὰ περνᾶ ὁ καιρὸς καὶ νὰ κολακεύουν ὅσους δὲν μποροῦν τὰ πειράξουν.

Πάρτε τὸν πρῶτον διευθυντὴν τοῦ Ἱπποφορβείου Κασσάνδρας (τί μεγάλο ὄνομα!!).

Μετὰ δύο ἔτη οἰκτρὰ ἀπέτυχε. Ἔμεινε μόνον ὁ θρῦλος ὅτι εἶχε παρανόμως συνδέσει τὰ τηλέφωνα μὲ τὸ γραφεῖο του γιὰ νὰ ἀκούει γραμμόφωνα καὶ γλυκειὲς κουβεντοῦλες...

Γιὰ νὰ σωθῇ ἡ κατάστασις τοῦ φθίνοντος Ἱπποφορβείου ἐρρίφθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἕνας σωτήρ. Παρέλαβε ὅτι ἀπέμεινε. Ἔφερε εὐγενεῖς γαϊδάρους ἀπὸ τὴν Ἰταλία ποὺ ἔπρεπε νὰ ἀκούσουν μουσική. Τοὺς δωκαν Κατσίκια. Ποίος νὰ βρῇ τὴν σκούφια των. Ἀρνιὰ μερινός. Τύφλες νἄχουν γιὰ νὰ μὴ βασκαθοῦν. Προσπάθεια γιὰ νὰ καταναλίσκωνται τὰ προϊόντα ἄλλου συγγενοῦς ἱδρύματος. Ἐπίδοσις εἰς ἀκαταλογίστους καλλιεργείας. Αὐθαιρεσία καὶ μεγάλα ἄχρηστα λόγια καὶ τέλος σὲ δύο χρόνια ἔγκαιρος ἀντίληψις της καταστάσεως καὶ φόρτωμα αὐτῆς εἰς εἰδικὸν τεχνικὸν Διευθυντὴν μὲ συμπαραστάτη, τὸν ἴδιον γιὰ τὸ τσίμπιμα τοῦ ἐπιμισθίου. Αὐτὸς ποὺ καὶ σήμερον τολμᾶ νὰ παρουσιάζεται σωτὴρ τῆς Χαλκιδικῆς μπαλώθηκε ἀλλοῦ καλὰ καὶ μουτζώνει ὅλους κρυφά, τὰ κορόϊδα. Ὁ τεχνικὸς εἰδικὸς Διευθυντὴς σ' ἕνα χρόνο ἀπέτυχε καὶ ἀπεπέμφθη. Ἦλθε ὁ ὀνομασθεὶς ἑνιαῖος, οὕτω ὠνομάσθη διότι ἐπεδίωξε νὰ θέσῃ ὑπὸ τὴν ἀψίδα του ὅλας τὰς Γεωργικὰς ὑπηρεσίας τῆς Χαλκιδικῆς, Κ. Ε. Κ. Α. καὶ Ἀγροτ. Φυλακάς.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 4ην Σελίδα)

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ

Περίεργος τῷ ὄντι ἡ ἀνωτέρω ἀπάντησις τοῦ κ. Καλλιδοπούλου, ὁ ὁποῖος δὲν ἠρκέσθη μόνον εἰς τὸ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν εἰς βάρος τῶν Λοκοβιτῶν καὶ τοῦ Δημοσίου ἐπιδιωκομένην ἐκ μέρους των ἀδικίαν, περὶ τῆς ὁποίας ἡμεῖς ἐγράψαμεν, ἀλλ' ἀσχολεῖται καὶ μὲ τοὺς προγονικοὺς ἀγῶνας ὡς καὶ τοὺς ἰδικούς του ἐθνικοὺς τοιούτους, χάρις εἰς τοὺς ὁποίους φαντάζεται ὅτι δικαιοῦται νὰ ἐγγράψῃ ὑποθήκην ἐπὶ ὁλοκλήρου τῆς Χαλκιδικῆς καὶ τῆς Λοκόβης.

Δυστυχῶς αὐτὴ ἡ νοοτροπία ἐπεκράτει ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν μέχρι τοῦδε ἐθνικῶν ἀγώνων, οἱ ὁποῖοι ἐν τέλει κατέληγον νὰ γίνουν τσιφλικιοῦχοι, ἐνῶ οἱ ἀφανεῖς ἥρωες οἱ ὁποῖοι ἔχυσαν τὸ αἷμα των παρέμεινον πεινῶντες καὶ γυμνητεύοντες, αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν. Πάντως ὅμως ἡμεῖς δὲν ἤθελήσαμεν νὰ ἐξετάσωμεν πῶς ἐδημιουργήθη αὐτὸ τὸ ἐκ 15.000 στρεμμάτων τσιφλίκιον, δάσος ἔστω, τὸ μεταξὺ τόσων ἄλλων γειτονικῶν χωρίων, τὰ ὁποῖα, ὡς ἀναφέρει καὶ ὁ κ. Καλλιδόπουλος, δὲν ἔχουν οὐδὲ τὸν ἐλάχιστον τίτλον ἰδιοκτησίας δάσους, δι' ὃ τὸ Δημόσιον τοὺς ἀποστερεῖ καὶ τῶν πενιχρῶν ἀγρῶν των, οἱ ὁποῖοι ἀνεδασώθησαν.

Διὰ τῶν γραφέντων μας ὅμως ἠλέγξαμεν τὴν ἐπιδιωκομένην ἐπέκτασιν τῆς τεραστίας ταύτης ἰδιοκτησίας τοῦ κ. Καλλιδοπούλου πρὸς τὰ σύνορα τῆς Λοκόβης, κατόπιν μάλιστα διαμαρτυριῶν τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος ὡς καὶ ἄλλων Λοκοβιτῶν.

Καὶ ἐπράξαμε τὸ καθῆκον μας, ὅπως ἐκ δημοσιογραφικοῦ καθήκοντος ἠλέγξαμεν τὴν μέχρι τοῦδε πολιτείαν τοῦ βουλευτοῦ κ. Καλλιδοπούλου, ὁ ὁποῖος ἐμφανισθεὶς ἀκριβῶς μὲ τὴν αἴγλην τῶν προγόνων του καὶ τῶν ἀξιωμάτων του, ἐξηπάτησε τὸν Λαὸν τῆς Χαλκιδικῆς, τοῦ ὁποίου τὰς ἐλπίδας διέψευσε.

Αὐτὸ κυρίως ἐνδιαφέρει ἡμᾶς καὶ τὸν Λαὸν τῆς Χαλκιδικῆς, τὸ παρόν, καὶ ὄχι τὸ παρελθὸν τοῦ κ. Καλλιδοπούλου καὶ οἱ ἐθνικοὶ ἀγῶνες του, διὰ τοὺς ὁποίους ἄλλως τε ἠμοίφθη ἐπαρκῶς, ἐνῷ ἄλλοι ἀφανεῖς καὶ πραγματικοὶ ἥρωες, χύσαντες τὸ αἷμα των καὶ ὑπηρετήσαντες ἐπὶ μακρὸν εἰς τὰ μέτωπα, ἄνευ τίτλων καὶ ἀξιωμάτων, οὔτε ἐζήτησαν οὔτε ἔλαβον ποτὲ καμμίαν ἀμοιβήν.

Ο Κ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ

Ὁ ἐπὶ ἐξαετίαν ταμίας Χαλκιδικῆς κ. Γ. Κοκκινάκις, μετατεθεὶς ἤδη εἰς τὴν διεύθυνσιν Οἰκονομικῶν τῆς Γεν. Διοικήσεως Μακεδονίας καὶ ἐγκαταλείπων τὸ ἔδαφος τῆς Χαλκιδικῆς, ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην καὶ μᾶς ἀπέστειλεν ἐξ Ἀνθεμοῦντος τὸ κάτωθι τηλεγράφημα.

«Καθ' ἣν ὥραν ἐγκαταλείπω εὐανδρον ἱστορικὸν Πολύγυρον καὶ Χαλκιδικήν, αἰσθάνομαι ὑποχρέωνα ἀπευθύνω δι' ὑμῶν τοὺς πλέον ἐγκαρδίους χαιρετισμούς».

Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκδηλώσωμεν τὴν κοινὴν λύπην, ἡ ὁποία ἐπεκράτησεν εἰς ὅλας τὰς Κοινότητας καὶ εἰς ὅλους τοὺς πολίτας τοὺς μετὰ τοῦ ταμείου Χαλκιδικῆς συναλλασσομένους, διὰ τὴν μετὰ τοῦ κ. Γ. Κοκκινάκι ἀποχωρισμόν, ὁ ὁποῖος καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐνταῦθα ὑπηρεσίας του, τῆς τόσον λεπτῆς καὶ πλήρους εὐθυνῶν, ὑπῆρξε πρότυπον ὑπαλλήλου καὶ δὴ ταμίου.

Δι' ὃ πλειστάκις θὰ ἀναφέρεται εὐγνωμόνως καὶ παραδειγματικῶς τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

ΠΟΥ ΠΗΓΑΙΝΩΜΕΝ;...

«Οἱ ἄνθρωποι ὀφεῖλουν νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν πραγματικότητα, δὲν δύνανται νὰ ζήσουν μὲ τὰ φαινόμενα!.— Θωμᾶς Καρλάϋλ».

ΥΠΟ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥΔΗ ΠΡΩΗΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ

Διερωτώμεθα: Ποῦ ὀφείλεται ἡ κακοδαιμονία μας αὐτή; Ποῦ εἶναι ἡ πηγὴ τῆς καταθλιπτικῆς αὐτῆς κρίσεως ἥτις καταπιέζει ὁλόκληρον τὸν Κόσμον; Ποῦ πηγαίνομεν; Πῶς θὰ ἐξέλθωμεν τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ πλαίσια τοῦ ὁποίου διαδραματίζονται πόσα ἀνεπανόρθωτα κακὰ ἐναντίον τῆς ἀνθρωπότητος, πότε; Ἀλλά, τάχα, θὰ εὐδοκιμήσωμεν ποτὲ θ' ἀρθῶμεν ποτὲ εἰς ὕψη εὐτυχίας ἢ θὰ τελειώσωμεν κατηρχημένοι ὅτι ἐν τῇ ῥαγδαίᾳ ἐξελίξειμας κατεστράφημεν, διὰ νὰ βαρύνῃ ἡ δυστυχία μας αὐτὴ ὡς κληρονομικὴ κατάρα καὶ τὰς ἐπερχομένας γενεάς;....

Ἰδοὺ τὸ μέγα «Πρόβλημα» πρὸ τοῦ ὁποίου τὸ σύμπαν σήμερα ἵσταται ἀναποφάσιστον, ἀνίκανον διὰ τὴν λύσιν του, βέβαιον ὅτι αἱ γνωσταὶ μέθοδοι δὲν φθάνουν νὰ δώσουν τὴν λύσιν τοῦ φοβεροῦ τούτου κόμβου.

Μύριαι γνῶμαι διετυπώθησαν ἐκ μέρους σοφῶν κεφαλῶν, ὁ μέγας ἀληθῶς μαθηματικὸς καὶ ἀνθρωπιστὴς Ἀϊνστάϊν οὐδ' αὐτὸς ἔλειψε νὰ δώσῃ τὰς γνώμας του, μύριαι σκέψεις διεσταυρώθησαν, ἱκανῶν πολιτικῶν Ἀρχηγῶν, μύριαι ἀκόμη εὐχαὶ ἀναμπέπονται ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν ἀπὸ πᾶσαν ἀνθρωπίνην πτυγήν, διὰ τὴν ἐξ ὕψους τοὐλάχιστον ἀνακούφισιν τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ ὅμως ὅλα ταῦτα ἀλληλοσυγκρούονται εἰς τὸν στίβον τῆς πραγματικότητος καὶ ὁ «κόμβος» τῆς παγκοσμίου ἀπελπιστικῆς δυστυχίας παραμένει ἀλλοίωτος, ἀμετάβλητος, ἀμείλικτος, καταστρεπτικός, τρομερός!....

Παράλληλα, τὸ μικρόβιον τῆς σπατάλης, τῶν καταχρήσεων, τῶν κλοπῶν, τῆς ἀπάτης καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἐγκλημάτων τοῦ αἵματος καὶ τῆς φθορᾶς πληθύνεται, θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι σατανικῇ εὐλογίᾳ ὁ σπόρος τοῦ κακοῦ καὶ τῆς ἁμαρτίας τείνει ν' ἀποδώσῃ ἰλιγγιώδη εἰς τὸ πολλαπλάσιον ἀναλογίαν.

Αἱ φυλακαὶ ὑπερεπληρώθησαν, ἡ ἰσχὺς τῶν Νόμων δὲν ἐπαρκεῖ, αἱ ποικίλαι ἁρμοδιότητες δὲν φθάνουν νὰ καλύψουν τὰ ἑκάστοτε κενὰ τῆς εἰδικότητός των, ἡ ἀπειλὴ τῆς τελείας ἐξουθενώσεως τῶν Λαῶν ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ τείνει νὰ κατισχύσῃ καὶ τῶν πλέον ψυχραίμων, ὁ κίνδυνος τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ ἐξαπελύθη ἀκράτητος ἐναντίον ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ σκιὰ τῆς ἀναρχίας πλανᾶται αὐθάδης καὶ εἰς τὰ μέτωπα τῶν πλέον νομοταγῶν καὶ σωφρόνων.

Τὰ ὡραῖα παμπάλαια, πατροπαράδοτα ἔθιμα τῶν Λαῶν ὑπέστησαν τὴν φθορὰν τῆς μίξεως, τὰ ὀνειρώδη ἱστορικὰ ἤθη ἠμβλύνθησαν ὁ κλῆρος ὁ περισπούδαστος ἄλλοτε ἐχρεωκόπησεν, ἡ μάθησις ἤλλαξε κατεύθυνσιν, ἡ σάρκα ἐξηγέρθη μὲ μανίαν ἐναντίον παντὸς ἱεροῦ καὶ «ἀπηγορευμένου» αἱ ἐλπίδες μας καὶ αἱ τάσεις μας πλανῶνται καὶ αὗται ἀσύδοτοι, ἀκυβέρνητοι, ἐκτὸς προορισμοῦ.

Καὶ ὡς διὰ νὰ παχύνῃ τὸ ἔδαφος τῆς ἐσχάτης ἀπαισιοδοξίας μας, τὰ ἀνθρωποκτόνα μηχανικὰ μέσα ὁσημέραι ἐπὶ μᾶλλον τελειοποιοῦνται καὶ πληθύνονται, μακάριοι ἐκεῖνοι οἵτινες δὲν θὰ φθάσωσι ν' ἀντιμετωπίσωσι ζῶντες τὸν ὄλεθρον τοῦ γίγαντος τῆς ἐπιστημονικῆς ταύτης προόδου μας!...

Ἀλλά, τί λέγω; Ποιὸς ἀγνοεῖ τὰς προσδοκίας τῶν χιλιαστῶν ὅτι τὸ τέλος τοῦ Κόσμου ἐγγίζει διὰ ν' ἀνοίξουν αἱ πύλαι τοῦ «Παραδείσου» διὰ τοὺς ὀλίγους ταπεινοὺς τῆς αἱρέσεως ταύτης; ὑπάρχει ἄνθρωπος ποὺ νὰ ἀγνοῇ ὅτι μεταξύ μας ἔχει ἁπλώσει ἐπικινδύνως τὸ τέρας τῶν μεγάλων ἐλπίδων τοῦ μωσωνισμοῦ τὸ ὕψιστον δόγμα τοῦ ὁποίου περιορίζεται μεταξὺ ἑνὸς διαβήτου καὶ ἑνὸς μυστριοῦ; Ἢ μήπως ἀγνοοῦμεν ὅτι ὑπὲρ τῶν κεφαλῶν μας διηγέρθη τὸ ἀξίωμα τῆς ἰσοπεδόσεως τῶν μαζῶν ὑπὸ τὴν πίεσιν μιᾶς ἄλλης κοινωνικῆς καινοτομίας, τοῦ Κομμουνισμοῦ;..

Ποῦ, λοιπόν, βαίνομεν; Ποῖος σκοπὸς μᾶς ἕλκει, ποῖον προορισμὸν ἀκολουθοῦμεν; Οἱ μὲν ὑπόσχονται, οἱ δὲ ἐλπίζουν, ἄλλοι καινοτομοῦν ἀπαισίως δεσμεύοντες τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος, ἄλλοι διαυλακώνουν ὅρια παγκοσμίου εὐτυχίας μεταξὺ μιᾶς πλάνης καὶ μιᾶς μεγάλης ἀμφιβολίας καὶ ὁ πολὺς κόσμος πεινᾷ! ..

Σπουδαῖοι ἠθικολόγοι ἐνεφάνησαν εἰς τὸν ὁρίζοντα τῆς παγκοσμίου σημερινῆς ὑλικῆς στενότατα, διερρηνεύοντες τοὺς πόθους τῆς ἀνθρωπότητος, λὲς καὶ ἀνέλαβον ἀπεριόριστον πληρεξουσιότητα ἐπὶ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ὑπάρξεως τῶν Λαῶν.

Καὶ ἐὰν ἠρωτᾶτο ἕνας Μουσσολίνι, θὰ ἔλεγε: «Ἀφήσωμεν τὰ ἄλλα! Συσπειρωθῶμεν, πρῶτον, οἱ Λευκοὶ ἐναντίον τῶν κιτρίνων, ἐκεῖ ὁ μεγαλείτερος δι' ἡμᾶς κίνδυνος! Ἀσκήσωμεν εὐρυτέραν καὶ ἐντονωτέραν ἐπ' αὐτῶν ἐπίβλεψιν, τὰ θρησκευτικὰ ἐξαμβλώματα τοῦ Βούδδα καὶ ἡ ὑπεροψία τῶν Ἰαπώνων μὲ τὴν ἀνότητον τακτικὴν τῶν Μπολσεβίκων, οἵτινες μὲ τὸν σπόρον τοῦ αἵματος ζητοῦσι νὰ δημιουργήσωσι τὴν εὐτυχίαν τῆς ἀνθρωπότητος, λέγουν πολλὰ ἐναντίον ἡμῶν».

Ἐὰν ἔζη ὁ Στρέζεμαν καὶ ἠρωτᾶτο, θὰ ἔλεγεν: «Ἀπολήξωμεν ταχέως εἰς συμφωνίαν παγκοσμίου εἰρήνης, ἄς σφίξωμεν τὰς χεῖρας μας εἰς σχῆμα ἀπείρου φιλικῆς ἀγαθότητος καὶ ἐμπιστοσύνης, μόνον διὰ τῆς εἰρήνης θὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν εὐτυχίαν μας τὴν παντοτεινήν»!. Ἕνας ἄλλος Μπριὰν θὰ ἠνοχλεῖτο νὰ βλέπῃ ἀεροπλᾶνα Στρατοῦ νὰ μολύνουν τοὺς αἰθέρας καὶ πλοῖα καμονονιοφόρα νὰ διασχίζουν τὴν μυστηριώδη ἀπόστασιν τῆς Θάλασσας, ἕνας ἄλλος Κέλογκ, θὰ ἐλυπεῖτο ὅτι τὸ σύμφωνον τῆς ἐμπνεύσεώς του δὲν ἐφηρμόσθη πλήρες ἀκόμη, ὁ Χοῦβερ θὰ ἐγέλα εὐχαριστημένος ἐὰν ἔβλεπε νὰ χαρίζωνται τὰ μεγάλα ὑλικὰ βάρη τῶν Ἐθνῶν τοῦ προσφάτου παρελθόντος, ὁ Χίτλερ θὰ δυσηρεστεῖτο νὰ ἐμάνθανεν ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ Πολέμου ἀπέθανε διὰ παντός, ὁ ἔκπτωτος ἐστεμμένος τῆς Ἱσπανίας θὰ ἔλεγε: «Μὲ ἀνήκει τὸ Βασίλειον τῆς Ἱσπανίας ὅσον καὶ ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσά του καὶ σύζυγός μου. Ὅλα τὰ ἄλλα δὲν μὲ ἐνδιαφέρουν»!..

Ποῦ, λοιπὸν ὑπάγομεν; Ποῦ εὑρίσκεται ἡ εὐτυχία τοῦ Κόσμου νὰ τὴν ἀναζητήσωμεν; Ἀλλ' ἀλλοίμονον! Ἡ πραγματικότης μᾶς συνθλίβει καὶ ἡμεῖς ματαιοπονοῦμεν μὲ τὰ φαινόμενα. Λησμονῶμεν ὅτι ἡμεῖς εἴμεθα οἱ πρωταγωνισταὶ τῆς μεγάλης αὐτῆς τραγωδίας, οἱ ἥρωες τῆς σκοτεινῆς σκηνῆς τῆς παγκοσμίου πενίας! πλανώμεθα πάντες καὶ ὅμως ποτὲ δὲν θ' ἀνανήψωμεν, ἡ εὐχαρίστησις τῆς πλάνης μας καὶ αἱ ἐπικίνδυνοι τάσεις τοῦ ὑποσυνειδήτου μας κατέκτησαν τὸ συνειδητόν μας καὶ ὁ ἀμείλικτος Νόμος «αἰτίου καὶ ἀποτελέσματος» ἀσκεῖ τὴν μαύρην ἐπιρροήν του ἐφ' ἡμῶν ὑπὸ τὴν μορφὴν ἑνὸς θλιβεροῦ ἀναποφεύκτου μοιραίου.

Ὅμως ἄς γνωρίζωμεν ὅτι ἡ γυνὴ δὲν γεννᾷ μοσχαράκια οὔτε αἱ φορβάδες ἐρίφια. Καὶ ἄν κατὰ κακὴν σύμπτωσιν μεταστραφῇ ἡ φύσις αὐτῶν διὰ μίαν καὶ μόνην περίπτωσιν, τὰ ἐξ αὐτῶν ὄντα θὰ εἶναι τέρατα!.. Καὶ ὅμως ζητοῦμεν νὰ μεταστρέψωμεν τὴν φύσιν, συρόμενοι πρὸς εὐτυχίαν ἀνύπαρκτον, πρὸς ἰδεώδη ἀπραγματοποίητα!

Κάτω, λοιπόν, οἱ νόθες ἰδέες, κάτω τὰ νέα συστήματα, κάτω ἡ μέθοδος τῆς ἀπάτης. Οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὰ ἄστρα τῆς γῆς μὲ τὴν καθωρισμένην τροχιάντων καὶ ἄς παύσωμεν νὰ θέλωμεν νὰ γεμίσωμεν τὸν δρόμον τῆς φυσιολογικῆς ἐξελίξεως τῶν Λαῶν μὲ ἀπραγματοποιήτους ἰδέας, διότι ἀντὶ νὰ εὕρωμεν τὸ καλὸν καὶ τὸ ὠφέλιμον πρὸς τὰ ὁποῖα μετὰ τόσης μανίας κινούμεθα, θὰ γεμίσωμεν τὸν δρόμον μας μὲ αἷμα καὶ δάκρυα!...

Ἡ εὐτυχία τῆς ἀνθρωπότητος, δὲν εἶναι μακράν μας. Ἵσταται ἔξωθι τῆς θύρας μας, ἀλλ' ἡμεῖς ἐμποδίζομεν τὴν εἴσοδόν της καὶ τὴν μεθ' ἡμῶν συμβίωσίν της. Ἐκλέξωμεν Ἀρχηγούς, ἄς παύσωμεν νὰ χειροκροτοῦμεν δουλικῶς καὶ κατὰ τὸ ἀτομικὸν συμφέρον μας εἰς τὰς σπανίας περιπτώσεις τῆς ἐκλογῆς μεγάλων ἀνδρῶν, καὶ ἡ εὐτυχία θὰ εἶναι πάντοτε μαζί μας.

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΚΑ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΕΡΟΝΟΣΠΟΡΟΣ ΚΑΙ ΠΩΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΤΑΙ

4ον

Εἶναι τὰ χειμερινὰ σπόρια τοῦ περονοσπόρου τὰ ὁποῖα μετὰ τῶν φύλλων ἐντὸς τῶν ὁποίων σχηματίζονται πίπτουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ ἀναμένουν τὴν καλοκαιρίαν τῆς ἀνοίξεως διὰ νὰ βλαστήσουν καὶ μᾶς δώσουν τὰ πρῶτα σπόρια τὰ ὁποῖα προκαλοῦν τὰς πρώτας κηλίδας εἰς τοὺς λαιμάργους βλαστοὺς παρὰ τὴν βάσιν τοῦ κλήματος. Οἱ ξηροὶ καὶ θερμοὶ ἄνεμοι εἶναι δυσμενεῖς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ περονοσπόρου. Οὗτοι ξηραίνουν καὶ φονεύουν τὰ σπόρια τοῦ περονοσπόρου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐξαφανίζουν τὰς σταγόνας τοῦ ὕδατος, αἱ ὁποῖαι χρειάζονται διὰ τὴν ἀνάπτυξίν των. Ἀπ' ἐναντίας ἐκεῖ ὅπου παρατηρεῖται ὁμίχλη συχνὰ ἢ δρόσος καὶ βροχὴ ἡ ἀσθένεια ἐξαπλοῦται ταχύτατα. Αἱ ἄμπελοι κυρίως αἱ εὑριρισκόμεναι πλησίων λιμνῶν ἢ ποταμῶν ἢ εἰς χαμηλὰς τοποθεσίας ἢ εἰς κλειστὰ λεκανοπέδια προσβάλλονται πολὺ περισσότερον ὑπὸ τοῦ περονοσπόρου ἢ ἐκεῖναι αἵτινες κεῖνται ἐπὶ πλαγιῶν. Ἐκ τῆς πρώτης ἐμφανίσεως τῆς ἀσθενείας αἱ ζημίαι εἶναι ἐλάχιστοι· ἀλλὰ ἀπὸ τῆς προσβολῆς ταύτης ἀκολουθοῦν αἱ καταστρεπτικαὶ ἐμφανίσεις. Αἱ μολύνσεις διαδέχονται ἡ μία τὴν ἄλλην καὶ τὸ κακὸν λαμβάνει διαστάσεις. Αἱ ζημίαι ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς συχνότητος καὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν βροχῶν.

Καταπολέμησις τοῦ περονοσπόρου.

Ἀπὸ τὰ πρῶτα ἀκόμη ἔτη τῆς ἐμφανίσεως τοῦ περονοσπόρου εἰς τὴν Γαλλίαν αἱ ζημίαι ἦσαν τόσον σημαντικαὶ ὥστε ἡ προσοχὴ ὅλων ἐστράφη εἰς τὴν ἀναζήτησιν τοῦ τελειοτέρου μέσου τῆς καταπολεμήσεως τοῦ νέου αὐτοῦ ἐχθροῦ τῆς ἀμπέλου. Παρῆλθον ὅμως πολλὰ χρόνια ἀπὸ τῆς εἰσβολῆς του καὶ ἐν ὅλως τυχαῖον γεγονὸς ἀπεκάλυψε ὅτι τὰ ἅλατα τοῦ θειϊκοῦ χαλκοῦ ἐξ ὅλων τῶν χρησιμοποιηθέντων μέσων ἀνεδείχθησαν τὰ τελειότερα διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον. Παρῆλθον ἔκτοτε πολλὰ ἔτη καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι τὰ μόνα ἐνδεδειγμένα παρ' ὅλας τὰς συκοφαντίας μερικῶν οἱ ὁποῖοι ἠθέλησαν νὰ διαδώσουν ἄλλας χημικὰς ἑνώσεις δῆθεν εὐθηνοτέρας, καὶ οἵτινες ἠναγκάσθησαν νὰ ὁμολογήσουν τὴν πλάνην των. Αἱ ἑνώσεις τοῦ χαλκοῦ ἔχουν τὴν ὑπεροχήν των ἔναντι ὅλων τῶν ἄλλων οὐσιῶν· τὸ παρελθὸν ἔτος τὸ ἔδειξε ἀκόμη μίαν φοράν.

Πρὶν ἐφαρμόσουν τὰς ἑνώσεις τοῦ χαλκοῦ πολλοὶ ἐσκέφθησαν ὅτι ἐὰν συνέλεγον τὰ προσβεβλημένα φύλλα μὲ τὰ σπόρια καὶ τὰ κατέστρεφον θὰ τοῖς ἦτο δυνατὸν νὰ προφυλαχθοῦν ἐκ τοῦ περονοσπόρου ἢ τοὐλάχιστον νὰ ἐλαττώσουν τὰς ζημίας ἐξ αὐτοῦ. Δυστυχῶς τὸ μέσον τοῦτο καίτοι ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται λογικὸν ἐδείχθη τελείως ἀνεπαρκές. Ἐλάχιστα τμήματα προσβεβλημένων φύλλων ἐὰν διαφύγωσιν φέροντα σπόρια εἶναι ἱκανὰ ὑπὸ εὐνοϊκὰς συνθήκας νὰ δώσουν τὸ πρῶτον ὑλικὸν διὰ τὴν ἐξάπλωσιν μιᾶς νέας ἐπιδημίας. Ἐξ αὐτοῦ συνάγεται ὅτι ἡ ριζικὴ καταπολέμησις τοῦ περονοσπόρου κατὰ τὸν χειμῶνα εἶναι ἀδύνατος. Παραλείποντες ὅλας τὰς ἄλλας οὐσίας ἐπανερχόμεθα εἰς τὰς ἑνώσεις τοῦ χαλκοῦ ἀπὸ τὰς ὁποίας δὲν πρέπει νὰ ἀποχωρισθῶμεν δυσπιστοῦντες πάντοτε εἰς κάθε νέαν οὐσίαν τὴν ὁποίαν ἐπιχειρηματίαι παραγγελιοδόχοι μὲ τὴν τέχνην τῆς διαδόσεως ποὺ τοὺς διακρίνει προσπαθοῦν νὰ μᾶς πωλήσουν.

Αἱ ἑνώσεις τοῦ χαλκοῦ εἶναι δηλητηριώδεις καὶ διαλύονται πολὺ βραδέως ἐντὸς τοῦ ὕδατος. Ἐὰν ἐπιθέσωμεν μίαν ποσότητα ἀπὸ τὰς ἑνώσεις αὐτὰς ἐπὶ ὅλων τῶν πρασίνων ὀργάνων τοῦ κλήματος τότε μὲ τὴν πρώτην βροχὴν ἢ τὴν δρόσον σχηματίζεται ἕνα δηλητηριῶδες δόλωμα διὰ τὰ σπόρια τοῦ περονοσπόρου. Εἴπομεν ἀνωτέρω ὅτι τὰ σπόρια πρέπει νὰ κολυμβήσουν ἐντὸς ὕδατος διὰ νὰ βλαστήσουν καὶ μολύνουν τὴν ἄμπελον. Ἀκριβῶς τὴν ἀπαραίτητον διὰ τὴν βλάστησίν των ὑγρασίαν φροντίζομεν νὰ τοὺς τὴν δώσωμεν δηλητηριασμένην ἡ ὁποία ἀντὶ νὰ τοὺς ὑποβοηθήσῃ τὴν βλάστησιν τὰ θανατώνει πρὶν δυνηθοῦν καὶ μολύνουν τὰ ἀμπέλι μας. Ἐργαζόμεθα προληπτικῶς διότι ἅμα προφθάσῃ καὶ εἰσδύσῃ μέσα εἰς τὰ ὄργανα τῆς ἀμπέλου εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸν φονεύσωμεν ἐὰν δὲν φονεύσωμεν καὶ τὸ ὄργανον ἐπὶ τοῦ ὁποίου παρασιτεῖ.

Αἱ ἑνώσεις τοῦ χαλκοῦ χρησιμοποιοῦνται ἄλλοτε ὡς διαλύματα ἐντὸς ὕδατος, ἄλλοτε χρησιμοποιοῦνται ὡς κόνεις. Καὶ τὰ μὲν καὶ αἱ δὲ ἔχουν τὰ ἀποτελέσματά των ἐφ' ὅσον χρησιμωποιοῦνται κατὰ τὸν τρόπον ποὺ πρέπεινὰ χρησιμοποιηθοῦν.

Διαλύματα ἑνώσεων χαλκοῦ ἢ πολτοί.

Ἐξ' ὅλων τῶν ἑνώσεων τοῦ χαλκοῦ, ἐκείνη τὴν ὁποίαν χρησιμοποιοῦμεν περισσότερον εἶναι ὁ θειϊκὸς χαλκὸς ἢ γαλαζόπετρα ἢ πράσινο βιτριόλι. Εἶναι ἕνα ἐμπόρευμα τὸ ὁποῖον μᾶς ἔρχεται ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γερμανίαν. Μόνος του ὁ θειϊκὸς χαλκὸς ὡς ἁπλοῦν διάλυμα δὲν χρησιμοποιεῖται, διότι προκαλεῖ ἐγκαύματα εἰς ὅλα τὰ τρυφερὰ ὄργανα τῆς ἀμπέλου. Προκαλεῖ μερικὰ στίγματα ἐπὶ τῶν φύλλων καὶ τῶν σταφυλῶν, τὰ ὁποῖα ὅταν εἶναι πολλὰ ἔχουν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς βλαστήσεως τῆς ἀμπέλου καὶ ἐπὶ τῆς παραγωγῆς. Φροντίζομεν νὰ τοῦ ἐλαττώσωμεν τὸ μειονέκτημά του αὐτό, προσθέτοντες εἰς μίαν ἀναλογίαν ἄλλας οὐσίας, τὰς ὁποίας εἰς τὴν χημείαν καλοῦμεν βάσεις. Αἱ οὐσίαι αὐταὶ ἐπιπροσθέτως αὐξάνουν εἰς τὸν θειϊκὸν χαλκὸν καὶ τὸν βαθμὸν τῆς προσκολλητικότητός του, ἕν ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα προσόντα αὐτοῦ. Ἀναλόγως τῆς οὐσίας, τὴν ὁποίαν χρησιμοποιοῦμεν ἔχομεν καὶ πολτοὺς μὲ διάφορα ὀνόματα.

α) Ὅταν χρησιμοποιοῦμεν ὡς βάσιν τὴν ἄσβεστον, ἔχομεν τὸν πολτόν, τὸν ὁποῖον εἰς πολλὰ περιοδικὰ καὶ συγγράμματα ἀναφέρουν ὡς βορδιγάλειον πολτόν. Εἶναι ὁ πολτός, τὸν ὁποῖον ἐφαρμόζομεν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Πῶς πρέπει νὰ παρασκευάζεται ὁ βορδιγάλειος πολτός.

Εἰς τὰς ἀρχὰς ὅταν τὸν ἐχρησιμοποίησαν παρασκεύαζον τὸν πολτὸν τοῦτον, διαλύοντες 7 ὀκάδας θειϊκοῦ χαλκοῦ (γαλαζόπετρας) καὶ 15 ὀκάδας ἀσβέστου. Βραδύτερον μετὰ πολλὰς παρατηρήσεις παρετήρησαν ὅτι πολτοὶ μὲ πολὺ μικροτέραν ποσότητα χαλκοῦ μὲ 2 καὶ 1 ἀκόμη τοῖς ἑκατὸν καὶ μὲ τὴν ἀνάλογον ποσότητα ἀσβέστου, τόσην ὥστε νὰ ἐξουδετερωθῇ ἡ ὀξύτης τοῦ διαλύματος τοῦ θειϊκοῦ χαλκοῦ ἦσαν καλοὶ διὰ τὴν προφύλαξιν τῆς ἀμπέλου ἐκ τοῦ περονοσπόρου. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος παρετήρησαν ὅτι μόνον ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐχρησιμοποίησαν πολλτοὺς μὲ 3 ο)ο θειϊκοῦ χαλκοῦ καὶ ἀνάλογον ἄσβεστον περιέσωσαν τὴν ἐσοδείαν των. Τινὲς ὑπεστήριξαν ὅτι οἱ πολτοὶ οἱ ὁποῖοι εἶχον μικρὰν ποσότητα ἀσβέστου δηλ. ἦσαν ὄξυνοι, ἦσαν οἱ καλλίτερο. Ἄλλοι ὑπεστήριξαν ὅτι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶχαν περισσοτέραν ἀπὸ ὅσην ἐχρειάζετο ἄσβεστον δηλ. ἦσαν βασικοί, ἦσαν οἱ προτιμότεροι. Εἰς τὴν πρᾶξιν κατὰ τὴν ἐφαρμογήν των παρουσιάσθησαν καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ἐλαττωματικοί. Οἱ βασικοὶ (περιέχουν πολὺ ἄσβεστι) ἀπεδείχθη ὅτι εἶναι ἐπίσης καυστικοὶ ὅπως καὶ οἱ ὄξυνοι. Οἱ βασικοὶ πολτοὶ καίουσι τὰ φύλλα εἰς τὴν περιφέρειαν καὶ τὰ κάμνουν νὰ ζαρώνουν ἄλλοτε πρὸς τὰ ἐπάνω καὶ ἄλλοτε πρὸς τὰ κάτω, ἀναλόγως τῶν σημείων, τὰ ὁποῖα ἐνέκρωσεν ὁ πολτός. Σχηματίζονται σκοτεινῶς κασταναὶ κηλίδες μὲ ἀκαθόριστα ὅρια. Ἐκτὸς αὐτῶν οἱ βασικοὶ πολτοὶ εἶναι πολὺ παχύρρευστοι καὶ φράσσουν συχνὰ κατὰ τὴν ἐργασίαν τοὺς ψεκαστῆρας. Ἐπὶ τῶν φύλλων ἢ τῶν ἄλλων ὀργάνων σχηματίζουν πλᾶκας, αἵτινες, ὅπως τὰ χονδροειδῆ κονιάματα τῶν τοίχων ἅμα στεγνώσουν μὲ τὴν ἐλαχίστην μετακίνησιν τῶν φύλλων ἀποκολλῶνται καὶ πίπτουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

(Ἀκολουθεῖ)

τὸν δρόμον τῆς φυσιολογικῆς ἐξελίξεως τῶν Λαῶν μὲ ἀπραγματοποιήτους ἰδέας, διότι ἀντὶ νὰ εὕρωμεν τὸ καλὸν καὶ τὸ ὠφέλιμον πρὸς τὰ ὁποῖα μετὰ τόσης μανίας κινούμεθα, θὰ γεμίσωμεν τὸν δρόμον μας μὲ αἷμα καὶ δάκρυα!...

Ἡ εὐτυχία τῆς ἀνθρωπότητος, δὲν εἶναι μακράν μας. Ἵσταται ἔξωθι τῆς θύρας μας, ἀλλ' ἡμεῖς ἐμποδίζομεν τὴν εἴσοδόν της καὶ τὴν μεθ' ἡμῶν συμβίωσίν της. Ἐκλέξωμεν Ἀρχηγούς, ἄς παύσωμεν νὰ χειροκροτοῦμεν δουλικῶς καὶ κατὰ τὸ ἀτομικὸν συμφέρον μας εἰς τὰς σπανίας περιπτώσεις τῆς ἐκλογῆς μεγάλων ἀνδρῶν, καὶ ἡ εὐτυχία θὰ εἶναι πάντοτε μαζί μας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΧΑΡΑ

Ἀνοιξιάτικα τραγούδια
τὰ πουλάκια κελαηδοῦν
καὶ τριγύρω τὰ λουλούδια
εὐωδιὲς γλυκειὲς σκορποῦν

Τὸ ρυάκι ποὺ μὲ χάρη
στὰ νερὰ κατρακυλάει
δῶ καὶ κεῖ λαμποκοπάει
τὴ χαρὰ κι' αὐτὸ ζητάει

Τὰ μερμήγκια ἀπ τὴ φωλιά τους
βγαίνουν τώρα μὲ χαρὰ
καὶ τροφὴ κι' αὐτὰ ζητᾶνε
μέρα νύχτα θαρρετὰ

Κι' ὅπου ψύχουλα θὰ βροῦνε
ἀλυσίδα θὰ γενῇ
κι' ὅλα θὰ τὰ κουβαλήσουν
στὴ φωλιά τους τὴ μικρή.

ΚΟΥΛΑ ΤΣΟΥΓΚΡΑΝΗ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΝΕΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Ὁ ἐκ Πορταριᾶς Χαλκιδικῆς κ. Ἠλίας Α. Χαλκιᾶς ὑποστὰς τὰς νενομισμένας ἐξετάσεις ἐπὶ πτυχίῳ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς, τῆς ὁποίας τὰ μαθήματα παρηκολούθησεν ἀνελλιπῶς, ἔλαβε τὸ πτυχίον αὐτῆς ἐπιτυχὼν βαθμοῦ ἀριστα, καὶ ἀσκούμενος ἤδη εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Νοσοκομεῖον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ἐφ' ᾧ καὶ συγχαίρομεν τοῦτον ἐγκαρδίως.

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΣΤΡΟΚΩΣΤΑΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΟΙΚΙΑ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

Παρὰ τοῦ κ. Ἀργυρίου Τσίγγα, ἤδη κατοίκου Γερακινῆς, πωλεῖται ἡ ἐν Πολυγύρω καὶ ἐν τῇ κεντρικῇ ἀγορᾷ ἰδιόκτητος διώροφος οἰκία του, ἀποτελουμένη ἐκ δύο δωματίων ἐν τῷ ἄνω ὀρόφῳ καὶ ἑνὸς ἐν τῷ κάτω ὀρόφῳ, μετὰ δύο ἄλλων κατωγίων ἀποθηκῶν καὶ εὐρυχώρου προαυλίου.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀποταθήτωσαν διὰ περισοτέρας πληροφορίας εἰς τὸν ἐν Πολυγύρῳ Παντοπώλην κ. Νικόλαον Μ. Ζαμπούνην.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ Κ. Κ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΣ ΤΩΝ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Παρὰ τῷ Βιβλιοχαρτοπωλείῳ τῶν κυρίων Ν. Γεροχρίστου καὶ Ἀθ. Καραγκάνη ἐξετυπώθησαν καὶ πωλοῦνται ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΑ πρὸς 50 λεπτὰ ἕκαστον, ἀποστέλλονται δὲ ἅμα τῇ καταβολῇ τοῦ ἀντιτίμου σὺν τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν.

"ΠΑΓΧΑΛΚΙΔΙΚΗ,,
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΑΘ. Γ. ΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ

Ἐτησία συνδρομὴ δραχ. 60
Ἐξωτερικοῦ λίρ. Ἀγγλίας 1)2

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ἐπὶ γενικῶν ζητημάτων δωρεὰν.

Ξέναι δημοσιεύσεις, πλειστηριασμοί, ἀγγελίαι κλπ. 5 δραχ. κατὰ στίχον διὰ μίαν δημοσίευσιν.

Διὰ δύο ἢ περισσοτέρας δημοσιεύσεις 3 δραχ. κατὰ στίχον.

Ἡ ἀξία πάσης δημοσιεύσεως προπληρώνεται.

Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Η ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΤΟ ΜΥΑΛΟ

Τὶ εἶναι ὁ ἄνθρωπος τέλος πάντων! ἔχει μιὰ ψυχὴ γιὰ ν' ἀγαπᾷ καὶ νὰ διαλέῃ καὶ μιὰ γλῶσσα γιὰ νὰ τὰ χαλᾷ ὅλα! Τὸ μυαλό! ὤ, αὐτό, εἶναι τὸ τελευταῖο ὑπεύθυνο γιὰ ὅσα γίνονται στὸν ἄνθρωπο. Θὰ ἄξιζε νὰ ποῦμε μάλιστα πῶς αὐτὸ τὸ μυαλό, τὸ καϋμένο τὸ μυαλό, εἶναι ἡ νύφη ποῦ κάνει ὅλα τὰ στραβὰ πλαστά!—ὅπως λένε στὰ χωριὰ αὐτὰ ποῦ ζοῦμε καὶ ποῦ γεννηθήκαμε.—Ἀνάβει ἕνας τρικούβερτος καυγᾶς ἐξ αἰτίας τῆς γλώσσας ποὺ θέλει ποὺ ἐπιμένει νὰ εἶναι ἀσύδοτη, μπαίνει ἀνάμεσα ὁ νοικοκύρης νὰ προστατεύσῃ τὴ γλῶσσά του, ὅταν τὸ ἀποτέλεσμα χοντρίνει, φταίει τό μυαλό!! Παντρεύεται κανεὶς, μὲ χίλιες δυὸ καλὲς ἐλπίδες, βρίσκεται μπερδεμένος μὲ τὴ συμβία του ἐξ' αἰτίας τῆς γλώσ—(αρας)—σης της, τὰ κάνει γυαλιὰ καρφιά, ὅλα, φταίει τὸ μυαλὸ πάλι! Κρύβει ἕνα μεγάλο—ἐπικίνδυνο μυστικό του στὰ κατάβαθα τῆς νοικοκυρεμένης καὶ καλοδεχούμενης ψυχῆς του, τὸ ἁρπάχνει μιὰ μέρα ἡ γλῶσσά του ἡ πετίδεια καὶ τὸ σκορπᾷ σὰν χρυσάφι ἀπ' τὰ παράθυρα—ὅπως θἄλεγε, ὁ Ζολᾶς, πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις, τὸν ἁρπάχνει στὸ τέλος ἡ τσιμπίδα τῆς εὐθύνης του γιὰ τὸ τρανὸ αὐτὸ «μυστικὸ» του· πάλι τὸ μυαλὸ τὰ φταίει,—αὐτὸ πρέπει νὰ πληρώσῃ τὰ σπασμένα τῆς γλώσσας του!...

Πιάνεται μ' ἕνα χωροφύλακα, ἡ γλῶσσα μας, ποῦ μᾶς ζητᾷ εὐθύνες ἢ ἁπλὸ λογαριασμὸ γιὰ κάποιο ἐπιλήψιμο ἀπὸ μέρους μας, τὸν ὀβρίζει τὸ χωροφύλακα ἡ γλῶσσά μας, τοῦ λέει λόγια καὶ πράγματα ποὺ δὲν τὰ συκώνει τὸ εὐαίσθητο ἐπάγγελμά του ἢ ἡ ἀξιοπρέπεια ἡ δική του, τὸν ἁρπάχνσυν καὶ τὸν τραβοῦν στὸ δικαστήριο γιὰ νὰ ἁρμολογήσῃ τὰ σπασμένα τῆς γλώσσας του, τὰ ξανακομματιάζει ἐκείνη, πάλι τὸ μυαλὸ τὰ φταίει!!

Ἔ, μὰ οὔτε ὁ Θεὸς τὸ θέλει θὰ ἔλεγε ἕνας καλὸς κριτὴς τῶν περασμένων χρόνων. Τοῦ στραβοῦ τὸ δίκολο πρέπει νὰ λέγεται.

Τὸ μυαλὸ ποτὲ δὲν φταίει καὶ, στὸ κάτω-κάτω αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ εὐθύνεται γιὰ τὰ καμώματα τῆς γλώσσας.

Ἀλλ' ἄς ἔλθωμε στὰ πράγματα ποῦ εἴλκυσαν τὴ πέννα μας στὶς στῆλες τῆς ἀγαπητῆς «Παγχαλκιδικῆς».

—Μιὰ Δις γνωστή μου, καὶ τὸ καυχέμαι αὐτὸ γιατὶ δὲν εἶναι τυχαία, ἔπηλυς ἄς ποῦμε, καθαρευουσιάνικα καὶ λιγάκι ἐγωϊστικὰ στὴ λουτρόπολι τῶν Μουδανιῶν, ἔγραψε προχθὲς ἐδῶ δά: «Ἡ φύσις πανηγυρίζει· ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι πλημμυρισμένη μὲ χίλια δυὸ ἀρώματα. Νομίζει κανεὶς πῶς κάποιος Αἴολος ἄνοιξε τὸ ἀσκί του κι' ἄφησε νὰ ξεχυθοῦν ὅλα τ' ἀρώματα τοῦ κόσμου· ἡ γῆ εἶναι σκεπασμένη κλπ.. Ἡ φύση πανηγυρίζει, καὶ μαζὶ μ' αὐτὴ καὶ οἱ ἄνθρωποι. Νοιώθει κανεὶς ἕναν ἴλλιγο νὰ τοῦ πιέζει τὴ καρδιά, νοιώθει τὴ σκέψι του νὰ θέλῃ νὰ πετάξῃ μακρυά, νοιώθει τὸν ἑαυτό του νὰ θέλῃ νὰ τρέξῃ νὰ κυλισθῇ στὸ γρασίδι καὶ στὴ πρασινάδα κ.λ.π.»

—Νὰ, λοιπὸν, τὰ κακὰ ἢ τὰ ἐλαφρῶς ἄσχημα τῆς γλώσσας. Αὐτὴ δὲν φταίει; ἢ τὸ μυαλό; Τὸ μυαλὸ θὰ ποῦν πολλοί· ἡ γλῶσσα λέγω ἐγώ. Τὸ μυαλὸ καλὰ τὰ κατάφερε ὡς ἕνα σημεῖο, μὰ ἡ γλῶσσα πῆρε ἄξαφνα τὸ μέρος της καὶ μᾶς τὰ θαλάσσωσε. Τὸ μυαλὸ εἶπε τὴν ἀλήθεια, ἐκεῖνο ποῦ πρέπει ποῦ ταιριάζεισ τὴν ἐποχή, μὰ ἡ γλῶσσα δὲν ἔκανε τὸ ἴδιο; εἶπε ἐκεῖνα ποῦ ταίριαζαν στὴν ὥρα της, καὶ τὸ χεράκι ὑπήκουσε· γιατὶ τἄχα; Ἀλλὰ νά, γιατὶ τὸ μυαλὸ εἶναι ἡ τέχνη τοῦ δημιουργοῦ καὶ ἡ γλῶσσα μιὰ φαλλιδιά δική του στὴ τύχη! Καὶ ὅμως νὰ ἕνα λάθος δικό του! Ἂν ἦταν τὸ μυαλὸ μονάχα καὶ μᾶς ἔλειπε ἡ γλῶσσα τελείως, θὰ εἴμεθα πολὺ καλλίτεροι.

Νὰ ἡ αἰτία τῆς κακοδαιμονίας μας ἀνέκαθεν, ἡ καταστροφὴ πάσης εὐτυχίας μας.

ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΤΡΑΝΤΣΙΩΤΗΣ

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ

Τὶ ἀρώστεια εἶναι αὐτὴ ποῦ μᾶς κατακολήθηκε;

Ποιὸς τὸ πίστευε ποτέ του νὰ ξαπλωθῇ τόσο πολύ, ποὺ νὰ κινδυνεύωμε, ἐξ αἰτίας της, νὰ τινάξωμε τά... πέταλα;

Καὶ νὰ ἡ ἀρχή της.

—Μιὰ μέρα, κάποιος, σοφὸς ἴσως, ψάχνοντας μεσ' στὸ τριμμένο λεξικό του, βρῆκε μιὰ μικρὴ λεξίτσα, μιὰ τόση-δὰ ποῦ μόλις εἶχε δυὸ συλλαβές. Καὶ ὅμως πόσα νοήματα περιεῖχαν μέσα τους ἡ δύο αὐτὲς συλλαβίτσες!.!

—Τὴ ρώτηξε πῶς τὴ λένε. Κι' αὐτὴ μὲ τὴ μικρὴ συρτὴ γλωσσίτσα της εἶπε τὄνομά της. Τὴ λέγαν «φτώχεια».

—Πέρασαν αἰῶνες - Πέρασαν χρόνια. Πάλεψε μ' ὅλα της τὰ δυνατὰ νὰ γίνῃ κι' αὐτή...Βασίλισσα, μὰ δὲν κατώρθωσε τίποτε. Γιὰ μιὰ στιγμὴ κάτι θάρεψε νὰ κάνῃ, μὰ πάλι μαζεύτηκε 'στὸν κρυψῶνα της, ταπεινὴ καὶ καταφρονεμένη ὅπως ἤτανε. Μὰ δὲν πέθανε, δὲν κοιμήθηκε κἄν. Περίμενε κἄποιον. Κι' αὐτὸς ὁ κἄποιος, νά...παρουσιάζεται ἄξαφνα καὶ πιάνοντάς την ἀπὸ τὸ χέρι, προχωροῦν-παλαίουν καί..... νικοῦν. Νικοῦν πολλὲς φορὲς μὰ 'στὸ τέλος...κατακτοῦν. Καὶ ἡ μεγάλη αὐτή...κατάκτησις γίνεται ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας. Γίνεται 'στὰ 1932!

Ποιὸς νἄτανε ὁ ὁδηγός; Ποιὸς ὁ Μέγας αὐτὸς κατακτητής; Ἦταν ὁ κ...Βενιζέλος.

—Αὐτὸς κατακτητής, αὐτὸς καί... Κουμπάρος μας. Μᾶς τὴ στεφάνωσε, βλέπετε, μ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς γραμματικῆς, ποὺ δύσκολα θὰ τὰ καταφέρωμε νὰ πάρωμε διαζύγιο. Ἀπὸ ποῦ τὴ ξετρύπωσε Ἄγνωστον. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι αὐτὸς μᾶς τὴν ἔφερε.

—Ἔστω. Μὰ θὰ ὑποκύψωμε; Θὰ δεχθοῦμε νὰ πεθάνωμε ἔτσι, χωρὶς καμιὰ ἀντίρρησι, καμμιὰ προσπάθεια γιατρειάς; Ἀλήθεια δὲν θὰ πάρωμε γιατρὸ σὲ μιὰ τόσο ἐπικίνδυνη....Χολέρα;

—Αἴ; Τὶ λέτε, κύριοι; Νὰ πάρωμε Γιατρό; Ἢ μήπως δὲνσᾶς ἀρέσῃ νὰ τὴν ἀποχωρισθῆτε, καθὼς καὶ ὅλα τὰ συνακόλουθά της, πεῖνα,..... λόρδα, χρεωκοπία κ.λ.π.;

Γιατί, κύριοι, μὲ κυττᾶτε ἔτσι σὰν Χαζοί; (Μπαρτόν!) Ἀσφαλῶς φοβᾶστε μὴ δυσαρεστήσητε τὸ κ. Βενιζέλο, τό...κουμπάρο μας! Μὰ νά. Τὸ κατάλαβα. Θέλτε νὰ ρωτήσητε καὶ πάλι δὲν τολμᾶτε γιατὶ σᾶς φαίνετε ἀστεῖο. ποῦ θὰ τὸν βροῦμε αὐτὸ τὸ γιατρό, ποῦ πρέπει νἄναι καὶ λιγάκι...δικηγόρος. Γιατὶ ἴσως νὰ χρειασθῇ νὰ τῆς κάνωμε καί...ἔξωσι! Ἔννοια σας ὅμως-Αὐτὸ ἀκριβῶς θέλω κι' ἐγὼ νὰ σᾶς πῶ. Συγχρόνως δὲ νὰ σᾶς τόν...παρουσιάσω, ἐὰν βέβαια μοῦ τὸ ἐπιτρέπετε. Λοιπόν, τὶ λέτε; Θέλετε νὰ τὸν γνωρίσητε;

Πῶς; Τὶ θὰ σᾶς κάμῃ ὁ Γιατρός μου; Ἀπλούστατα, κύριοι, θὰ σᾶς δώσῃ καμμιὰ ὡραῖα συνταγή, κατάλληλη βέβαια γιὰ τὸν ὀργανισμὸ τοῦ καθενός, ποὺ ἐφαρμόζοντάς την νὰ θεραπευθῆτε. Μὴ φοβᾶστε, ἄλλωστε δὲν θὰ σᾶς δόσωμε....σκονάκια τοῦ Κράτους νοθευμένα!! Ἂν σᾶς πικρίσουν ὅμως λιγάκι, ρᾶτε καὶ καμμιά...καραμελίτσα. Θέλετε λοιπὸν νὰ κάνετε τὴ γνωριμία του; Ναί;

Ἔ, λοιπόν, κύριοι, αὐτὸς ὁ..., περιώνυμος Γιατρός, εἶναι ἡ...ὑποφαινομένη!..Χαίρω πολὺ γιὰ τὴ γνωριμία σας.

Μὰ σεῖς γελᾶτε; Μήπως νομίζητε πῶς σᾶς παραστείνω τό...Καραγκιόζη, ἐλλείψει τοῦ Μπάρμπα Λαμπρινοῦ. Ἢ μπὰς καὶ δὲν σᾶς γεμίζω

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΓΕΙΤΟΝΙΚΩΝ ΧΩΡΙΩΝ

Τὴν περασμένη Τρίτη 24 Μαΐου, διοργανώθη ἡμερησία ἐκδρομὴ ἀπὸ τὰ σχολεῖα Ν. Ποτιδαίας, Ν. Φωκαίας καὶ Ἀθύτου. ἡ δὲ συγκέντρωσις ἔγινε εἰς τὴν θέσιν Μετόχι Δυονυσίου.

Εἰς τὴν ἐκδρομὴ ἔλαβον μέρος ἅπαντες οἱ δημ)λοι καὶ δημ)σαι τῶν ὡς ἄνω σχολείων, πλὴν τῆς δ)σης Ν. Ποτιδαίας.

Ἐπίσης συμμετεῖχον καὶ οἱ κ. κ. πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ν. Φωκαίας Νικόλαος Πασχάλης μετὰ τῆς κυρίας του καὶ γυναικαδέλφης του, ὁ ἰατρὸς Ν. Τασόπουλος καὶ ἡ κυρία Δαρούδη.

Ἡ συνάντησις τῶν τριῶν σχολείων ἔγινε τὴν 10ην πρωϊνὴν ὥραν, ὁ δὲ πανζουρλισμὸς τῶν μαθητῶν δὲν περιγράφεται.

Ὁ καιρὸς ἦτο εὐνοϊκὸς καὶ τὰ παρακείμενα παρὰ τὴν βρύση ἐλαιόδενδρα, ἐφιλοξένησαν ὑπὸ τῶν ἴσκιον των τοὺς ἐκδρομεῖς.

Μετὰ τὴν πρώτη ἀνάπαυση, οἱ μαθηταὶ ἑκάστου σχολείου μὲ ἐξαιρετικὴ εὐθυμία ἔψαλλον διάφορα ἄσματα καὶ ἐχόρευσαν χοροὺς.

Στὶς 12 ἡ ὥρα ἐστρώθη τὸ κοινὸ τραπέζι καὶ ὕστερα ἀπὸ τὰ σχετικὰ ὁρεκτικά, προσεκομίσθη τὸ ἀρνὶ ἀπὸ τὸν φοῦρνο τὴν προπαρασκευὴ τοῦ ὁποίου ἀνέλαβε ὁ μοναδικὸς κ. Ἰωάννης Πέγιος.

Τὸ μοσκοβολιστὸ ἀεράκι, τὸ ἀφθονο κρασὶ καὶ ἡ μανδολινάτα τῶν κ. κ. Πέγιου καὶ Δαρούδη, ἐπροκάλεσαν τὴν γενικὴ εὐθυμία.

Ὁ ἰατρὸς Τασόπουλος—τοῦ ὁποίου τὴν ὄρεξη ἐκέντησε τὸ ψητὸ—συνιστοῦσε τὴν ὀλιγοφαγίαν, χάριν τοῦ στομάχου.

Ὁ φίλος μας κ. Κ. Μελᾶς μὲ τοὺς ἐξαιρετικούς του ἀστεϊσμοὺς, ἐπροκαλοῦσε τὰ ἀκράτητα γέλοια τῶν συγκαθημένων.

Ὁ κ. Ν. Πασχάλης ἀνέλαβε εὐχαρίστως τὸν τεμαχισμὸ τοῦ ψητοῦ, χωρὶς νὰ λησμονήσῃ καὶ τὴν μερίδα τοῦ λέοντος.

Ἐπηκολούθησαν διάφοροι χοροὶ μαθητῶν καὶ διδασκάλων διεκρίθησαν δὲ εἰς αὐτοὺς αἱ δηλ)σαι δίδες Λεμονιὰ Παπαοικονόμου καὶ Αἰκατερίνη Γεωργιάδου.

Ἡ διασκέδαση παρετάθη μέχρι τῆς 5ης μ. μ. ὁπότε λόγῳ τῶν ἀποστάσεων ἠναγκάσθησαν μὲ κάποιο παράπονο, μὲ καλὰς ὅμως ἐντυπώσεις καὶ ὑπὸ τὰ ἀποχαιρετιστήρια ἄσματα τῶν μαθητῶν νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰ χωρία των.

ΠΑΡΑΤΥΧΩΝ

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Ἀφορμὴν λαμβάνων ἐκ δημοσιεύματος τῆς «Παγχαλκιδικῆς» ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ ἀφορῶντος τὴν κοινωνικὴν ἐξέλιξιν τῆς γυναικὸς ἐκθέτω τὸς γνώμας μου ἀπορρεούσας ἐκ τῆς ἰδιοσυγκρασίας αὐτῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς προαγωγῆς της. Τυγχάνει γνωστὸν ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς ἐξύψωσε τὴν γυναῖκα εἰς τὸ κοινωνικὸν ἐπίπεδον τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται σήμερον καὶ ἐκεῖ ποῦ ἐθεωρεῖτο δούλη καὶ λευκὸς εἴλωτας ἀγωνιῶσα ὑπὸ τὸ πέλμα τοῦ Ἀσιανοῦ ἀνδρὸς ἤδη κατέστη ἱκανὴ νὰ συμπρίσταται εἰς αἰθούσας ἐν αἷς συζητοῦνται αἱ τύχαι τῆς ἀνθρωπότητος καὶ προδιαγράφονταιτὰ μεγάλα Κοινωνικὰ προβλήματα. Βέβαια οὐδεὶς ζηλεύει τὴν δόξαν τῆς πλευρᾶς ταύτης τοῦ ἀνδρὸς ἀλλ' αὐθορμήτως γεννᾶται τὸ ἐρώτημα ἂν εἶναι ἱκανὴ αὕτη νὰ καθέξῃ τὰ ἴσα τῷ ἀνδρὶ ἐν τῷ παρόντι κοινωνικῷ σάλῳ. Οὐδεὶς ἐχέφρων ἀμφιβάλλει ὅτι ἡ ἰδιοσυγκρασία τῆς γυναικὸς τυγχάνει εἰς κατωτέραν μοῖραν τοῦ ἀνδρὸς ἀσχέτως πρὸς ἄν ὁ γυναικεῖος ἀθλητισμὸς τείνῃ νὰ ἰσοφαρίσῃ τὸ πλεονέκτημα τοῦτο τῆς ἀνωτερότητος.

Ἡ φύσις ἔπλασε τὴν γυναῖκα διὰ τὴν αἰώνιον διαιώνισιν τοῦ εἴδους, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐντὸς τοῦ κύκλου αὐτοῦ δέον νὰ ἐξετασθῶσιν αἱ ἱκανότητες αὐτῆς.

Ἡ μητρότης ὡς δὲν ἀμφιβάλλει τις νομίζω ὅτι εἶναι τὸ σπουδαιότερον κώλυμα διὰ τὴν μεταπήδησιν αὐτῆς εἰς σφαίρας ἀνωτερότητος. Καὶ ἐξηγοῦμαι, δύναται ἐπαξίως νὰ καθέξῃ τὴν χειραφέτησίν της, ἤτοι ἐξισουμένη τῷ ἀνδρὶ νὰ καταλάβῃ τὰς διὰ τὸν ἄνδρα προωρισμένας δεξιότητας;

Βεβαίως τὰ δικαιώματα συνεπάγονται καὶ ὑποχρεώσεις. Ἡ πεῖρα δυστυχῶς μᾶς διδάσκει ὅτι τοῦτο εἶναι ἀδύνατον.

Ἡ φύσις ἔπλασε τὴν γυναῖκα διὰ τὴν μητρότητα ἥτις ὑπόκειται εἰς φυσικὰς ἀδυναμίας μὴ δυναμένας ν' ἀντισποκριθῶσιν εἰς τὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ καθήκοντος.

Βεβαίως καὶ πῶς θέλετε ν' ἀγορεύῃ μία π. χ. βουλευτίνα καὶ νὰ ἔχῃ διαύγειαν νοός, ψυχῆς καὶ διανοητικότητος τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἀγορεύουσα κλαυθμηρίζει εἰς τὴν ἑτέραν τῶν αἰθουσῶν τὸ κανακάρικο αὐτῆς.

Στὴ Χῖο ἐπιτεύχθη λέει ἡ πρώτη ἐπιτυχία τῆς γυναῖκας στὴ Δημοτικὴ ἐκλογή. Πολὺ σωστὸ τοῦτο ἀλλὰ θὰ μπορέσῃ ἄραγε ν' ἀνταποκριθῇ στὶς ὑποχρεώσεις της; Ἡ φύσις φωνάζει ὄχι. Ἡ χειραφέτησις ναί.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος προδιαγράφων τὴν δρᾶσιν τοῦ καθενὸς ἀτόμου ἀναφωνεῖ. «Ἕκαστος ἐφ' ᾧ ἐκλήθη», ἀλλὰ καὶ ἡ φύσις προικίζει ἀρχικῶς τὸν ἄνθρωπον μὲ τὰς ἰδιότητας ἐκείνας μὲ τὰς ὁποίας θὰ σταδιοδρομήσῃ. Ἐν τούτῳ δ' ἔγκειται ἡ δρᾶσις τῆς γυναικὸς εἰς τὴν μητρότητα καὶ τὴν Οἰκογενειακὴν αὐτῆς θαλπωρήν. Πέραν τούτου ἐξερχομένη ἀσφαλῶς θὰ προσκόψῃ. Δὲν μισῶ, ὅπως ἴσως θὰ νομισθῇ, τὰς γυναῖκας, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀπόρροια τῆς βιολογικῆς αὐτῆς ἐν τῷ κόσμῳ θέσεως. Θὰ λυπηθῶ πολὺ ὅταν μὲ τὴν ἄκραν χειραφέτησίν της περιπέσῃ εἰς τὸν ἀντίποδα.

Ἡ μητρότης καὶ ἡ οἰκογένεια εἶναι τὰ δύο ἔμφυτα σπέρματα τῆς γυναίκας ἅτινα καλλιεργούμενα ἀναδεικνύουσι ταύτην βασίλισσαν τοῦ Οἴκου καὶ οὐχὶ ἡ ἄκρα χειραφέτησις. Πέραν τοῦ κύκλου της δυστυχῶς, βιολογικῶς δὲν δύναται νὰ δράσῃ ὅσον καὶ ἂν φαντάζωνται τὸ ἀντίθετον, διότι καὶ διὰ νὰ τελειώνωμεν ἡ μεγάλη χειραφέτησις θὰ ὁδηγήσῃ στ' ἀντίθετα. ὅπως ἀκριβῶς συμβαίνει καὶσὲ κάποιο μέρος τῆς Εὐρώπηςὅπουὑπάρχουνοἰκόσιτοι γαλακτοφόροιἀγελάδες περιωρισμέναι καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν διάστημα μόλις δὲ ἀφεθοῦν ἐλεύθερες τρέχουν, πηδοῦν, παλεύουν ἀδιάκοπα μέχρις ὅτου πέσουν νεκρές, φόρον ἀποτίουσαι φαίνεται πρὸς τὴν τοιαύτην τῶν ἐλευθερίαν,

Μ' αὐτὸ θέλω νὰ εἴπω ὅτι ὅταν ἡγυναῖκαἐξέλθη τοῦ κύκλουτης δράσεώς της ἡ ἀποτυχία της θὰ εἶναι κατάδηλος καὶ πασιφανής

ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ
Δημοδιδάσκαλος

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΜΑΣ

—Πρὸς τοὺς κάτωθι κ. κ. συνδρομητάς μας παρὰ τῶν ὁποίων ἐλάβομεν τὴν ἀποσταλεῖσαν συνδρομὴν των εὐχαριστοῦντες.

Κωνστ. Τσελεπῆν, Θεοδ. Σταμπολῆν, Βασ. Οἰκονόμου, Διον. Σισμανίδην, Ρήγαν Πέτρου, Ἰωαν. Τζιντζιόν, Ἀθ. Οἰκονόμου, Γεώργ. Παπασαραφιανόν. Χρ. Μαργαρίτην, Γεώργ. Βασιλικοῦ, Λεων. Ἀναγνωστάκην. Δημ. Καμάρην, Νικ. Ἀποστόλου, Σοφ. Πολίτην, Ἀναστ. Θώδην Ἀναστ. Ἀποστολίδην καὶ Στυλιανὸν Τσιάτσιον **εἰς Βάλταν,** Ἰωαν. Πρίντσιον **εἰς Φούρκαν,** Τιμολέων Χρυσάφην **εἰς Καλάνδραν,** Κων. Βρατσκίδην **εἰς Χανιώτην,** Γαρόφ. Δαραβίγκαν καὶ Αἴδεσ. Παπάγγελον **εἰς Ἀγ. Παρασκευήν,** Χρ. Νικολέτον, Χρ. Μακέδον, Γεώργ. Σερέτην, Μιλτ. Ρηγάκην, Νικ. Παπαμιχαὴλ καὶ Τηλέμ. Μαραγκὸν **εἰς Καψόχωραν,** Ἀστ. Μπακάλην καὶ Γεώργ. Θεοδώρου **εἰς Πολύχρονον,** Βασ. Δεληγιάννην, Λεμονιὰν Παπαοικονόμου, Γεώργ. Βογιατζῆν, Δημ. Δαρούδην καὶ Ἰωάν. Ἀργυρούδην **εἰς Ἄθυτον,** Γεώργ. Παραγιουδιάκην **εἰς Ν. Ποτίδαιαν.** Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, Γεώργ. Κώτταν καὶ Θεόδ. Ἰατρόπουλον **εἰς Θεσσαλονίκην.** Γεώργ. Παπαστοΐκου καὶ Δημ. Χριστούδαν **εἰς Μεταγγίτσιον,** Π. Παπαπαῦλον, Δημ. Μπῆτσιον καὶ Χρ. Θεοδοσίου **εἰς Ταξιάρχην,** Μιλτ. Παπαλεξανδρῆν, Γούταν Μπουλάκην, Σταῦρον Μελκὴν καὶ Σταμ. Λιβεριάδην **εἰς Ν. Τρίγλιαν,** Δημ. Ἀγγελῆν **εἰς Στρατονίκην,** Δημ. Κοσμᾶν **εἰς Γερακινῆν,** Ἀστ. Παπανικολάου **εἰς Παληούριον,** Γεώργ. Διαχούτην καὶ Δημ. Κουκουβῖνον **εἰς Γομάτιον,** Προηγούμενον Θεόφιλον **εἰς Ἱ. Μ. Ξηροποτάμου,** Μοναχὸν Ἀβέρκιον καὶ Ἱ. Μονὴν Ἁγίου Παύλου **εἰς Ἅγιον Ὄρος,** Γεώργ. Κοῦτλον **εἰς Πατιλδὰν,** Γεώργ. Χασιώτην **εἰς Ροδολεῖβος,** καὶ Νικήταν Χουχούταν **εἰς Νικήτην.**

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ο ΗΛΕΚΡΟΦΩΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ

Ν. ΜΟΥΔΑΝΙΑ (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Παρὰ τῆς Ἠλεκτροβιομηχανικῆς ἑταιρείας Κουρεμένος—Φυσκιόπουλος—Δάναλης; ἥτις ἀνέλαβε τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν τῶν Νέων Μουδανιῶν, ἤρχισεν ἤδη ἡ κατασκευὴ τοῦ ἐργοστασίου τὸ ὁποῖον βαίνει πρὸς τὸ τέλος.

Μετὰ ταῦτα θὰ συνεχισθῇ ἡ ἐγκατάστασις τῶν μηχανημάτων καὶ τῶν ἠλεκτρικῶν στηλῶν, ἐλπίζεται δὲ ὅτι περὶ τὸ τέλος Ἰουνίου θὰ ἀποπερατωθοῦν αἱ ἐργασίαι ἐγκαταστάσεως καὶ θὰ γίνῃ ἡ ἔναρξις τῆς λειτουργίας τοῦ ἐργοστασίου.

Κατὰ τὴν μετὰ τῆς Κοινότητος σύμβασιν ἡ Κοινότης ἀνέλαβε τὴν ὑποχρεωτικὴν διάθεσιν 150 κυλοβὰτ ἡμερησίως διὰ τὸν φωτισμὸν τῶν Κοινοτικῶν δρόμων, τῶν καταστημάτων καὶ ἄλλων ἰδιωτικῶν οἰκιῶν, αἵτινες θὰ πληρώνουσι πρὸς τὴν Κοινότητα πρὸς 12 δραχ. τὸ κιλοβάτ, ἐνῶ ἡ Κοινότης θὰ χρεοῦται τοῦτο παρὰ τῆς ἑταιρείας μόνον πρὸς 8 δραχμάς, οὕτως ὥστε ἐκ τῆς προκυπτούσης διαφορᾶς θὰ ἠλεκτροφωτίζονται ἀδαπάνως οἱ Κοινοτικοὶ δρόμοι καθ' ὅλην τὴν νύκτα.

Τὸ πέραν τῶν 150 κιλοβὰτ ρεῦμα ἐὰν παρουσιασθῇ ἀνάγκη, θὰ διαθέτῃ ἡ ἑταιρεία ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς κατοίκους πρὸς 12 ἐπίσης δραχμάς.

Ἂν καὶ ὅμως ἡ σύμβασις αὕτη εἶναι εὐεργετικωτάτη διὰ τὴν Κοινότητα, ὅλοι δὲ ἀναγνωρίζουν ὅτι εἶναι ἀπαραίτητος ὁ ἠλεκτροφωτισμὸς τῶν Μουδανιῶν, λόγῳ ὅμως τῆς ἐπὶ τοῦ παρόντος κρατούσης δυσπραγίας, ἕνεκα τῆς ὁποίας ὀλίγα μόνον καταστήματα καὶ οἰκίαι θὰ ἠλεκτροφωτισθοῦν αὐτοβούλως, ἤρχισε νὰ δημιουργεῖται δυσφορία κατὰ τῆς συμβάσεως ταύτης, ἐξ ἧς θὰ ἀναγκασθῇ ἡ Κοινότης νὰ ἐπιβάλῃ γενικὸν ἐρανικὸν κατάλογον, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων, τουτέστι διὰ τὴν ἡμερησίαν πληρωμὴν τῆς ἀξίας τῶν 150 κιλοβάτ.

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΕΙΣ ΒΑΛΤΑΝ

ΒΑΛΤΑ (Μάϊος τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Κατὰ τὴν περασμένη Κυριακὴ δόθηκε στὴ Βάλτα ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Σχολικὴ γιορτὴ μὲ εἰσιτήριο πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ σχολικοῦ Ταμείου.

Κατ' αὐτὴν ἐπαίχθησαν ὑπὸ τῶν μαθητῶν δράματα καὶ κωμωδίες καὶ ἀπηγγέλθησαν μονόλογοι μὲ μεγάλη ἐπιτυχία. Ἐτραγούδησαν μαθήτριες θαυμάσιες μωνωδίες καὶ ἐχορεύθησαν διάφοροι Ἑλληνικοὶ χοροί.

Ὅλα δὲ αὐτὰ ἐστέφθησαν ὑπὸ ἀρίστης ἐπιτυχίας χάρις εἰς τὰς ἀόκνους προσπαθείας τῆς διδασκαλίσσης Κας Κωνσταντίας Μαυρουδῆ ἡ ὁποία δὲ λογάριασε κόπους γιὰ νὰ ἐξασκήσῃ ὅπως ἔπρεπε τοὺς μαθητάς.

Διετέθησαν ἀρκετὰ εἰσιτήρια καὶ ὁ σκοπὸς τῆς γιορτῆς ἐπέτυχε πλήρως.

ΑΝΕΥΡΕΣΙΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΣΚΕΛΕΤΟΥ

ΑΓ. ΟΡΟΣ (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Παρὰ τοῦ ἐργάτου Κουγιουμτζῆ ἐκ Νεοχωρίου ἀνευρέθη παρὰ τὴν δασικὴν θέσιν «Μονοξυλίτου» εἰς τὴν ὁποίαν εἰργάζετο ὡς ὑλοτόμος καὶ ἐντὸς πυκνῶν θάμνων, ἀνθρώπινος σκελετὸς ἀνήκων εἰς ἄτομον ἀγνώστου ταυτότητος.

Ὁ ἐργάτης οὗτος ἔσπευσεν ἀμέσως καὶ ἀνέφερε σχετικῶς εἰς τὸν Σταθμάρχην τῆς Μονῆς Ζωγράφου, ὅστις μετέβη πάραυτα ἐπὶ τόπου πρὸς ἐνέργειαν τῶν νομίμων.

Ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης προανακρίσεως δὲν ἐξηκριβώθη ἡ ταυτότης τοῦ ἀτόμου καθ' ὅσον οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων κατέθεσέ τι τὸ θετικόν.

Ἐκ τῆς ἰατροδικαστικῆς ἐξετάσεως διεπιστώθη ὅτι τὰ ὀστᾶ ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς ἄτομον ἡλικίας 30-35 ἐτῶν καὶ ὅτι ὁ χρόνος καθ' ὃν ἀπεβίωσεν ἢ ἐφονεύθη ὑπολογίζεται κατὰ προσέγγισιν ἐκ τῆς καταστάσεως τῶν ὀστῶν εἰς 15-20 ἔτη.

Κατὰ περίεργον σύμπτωσιν ὁ σκελετὸς οὗτος ἀνευρέθη εἰς τὴν θέσιν εἰς ἣν εἶχε τὰ μελίσσια του ὁ πρό τινος δολοφονηθεὶς ἐν Καρυαῖς μοναχὸς Μιχαήλ.

ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ ΔΙΑ ΤΟΝ ΜΗΝΑ ΙΟΥΝΙΟΝ

Ὡς ἔνορκοι τοῦ Κακουργιοδικείου Πολυγύρου διὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον ἐκληρώθησαν οἱ κάτωθι:

1ον) Τακτικοὶ α΄ δωδεκαημέρου.

Γ. Δ. Παπαδόπουλος, Δ. Ἀποσκίτης, Ν. Ζαμπούνης, Γ. Ἐμμανουὴλ, Ν. Τσακνῆς, Κ. Ἰατροῦ, Ν. Σάλτης, Ἰ. Παλαμίδης, Στ. Ζαμπούνης, Χρ. Χριστίδης, Χρ. Συργιάννης, Χρ. Ἁγιομαμίτης, Ν. Χριστιανὸς Θ. Θεοδοσούδης Νᾶκος Βούλγαρης, Ἰ. Γαλανός, Ἀντώνιος Μουταφτσῆς, Ἀπ. Φυργάδης, Χρ. Ζαμπούνης καὶ Ἀρ. Αἰκατερινάρης.

Ἀναπληρωματικοὶ α΄ δωδεκαημέρου.

Γ. Σχοινᾶς, Ἀναστ. Γαλανός, Ἰ. Κοσμᾶς, Ν. Ζαχαρίας, Δ. Γκλάβας, Γ. Σάλτης, Δούκας Κότσιανος, Γ. Ἀργ. Παπαδόπουλος, Ν. Γεροχρῖστος καὶ Ἰ. Λαμπρόπουλος.

2ον) Τακτικοὶ β΄ δωδεκαημέρου.

Ἰ. Κ. Κότσιανος, Κῦρκος Αἰκατερινάρης, Ν. Κορέντης, Κ. Νάκου, Α. Γεροχρῖστος, Π. Πετρουλᾶς, Δ. Κατσίκας, Π. Ἰωακείμ, Ἰ. Κότσιανος, Ἀ. Σαμαρᾶς, Ἀθ. Καραγκάνης, Στ. Πετρουλᾶς, Γ. Παπανικολάου, Γ. Μαρῖνος, Χ. Κότσιανος, Χ. Π. Σχοινᾶς. Ἀλ. Αἰκατερινάρης, Π. Μαλακούδης, Β. Μπουντούρης καὶ Χαρ. Σφέτσιος.

Ἀναπληρωματικοὶ β΄ δωδεκαημέρου.

Χρ. Γ. Σχοινᾶς, Χρ. Κουγιώνης, Θ. Ψαθᾶς, Χ. Β. Τσίκουλας, Ἀθ. φανος, Ἀστ. Τσιώνης, Ἀθ. Παπανικολάου, Γ. Κουγιώνης, Γ. Γεωργάκας καὶ Κ. Ζαμπούνης.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Περίληψις προγράμματος ἀναγκαστικοῦ ἐπαναληπτικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου.

Ἀριθ. 3117

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἄρνης καὶ κάτοικος Ἀρναίας Μηνᾶς Νικολ. Κολύμβας.

Δηλοποιῶ ὅτι:

Ἐπισπεύσει τοῦ Χρ. Γεωργακοπούλου καὶ Σαμουὴλ Ἀβραὰμ Καράσσο, ἐμπόρων, κατοίκων Θεσσαλονίκης, δικαιουμένων λαμβάνειν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου Ἀναστασίου Ν. Καλυβιώτη κατοίκου Ὀλυμπιάδος δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 1032)1931 ἐρήμην ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Θεσσαλονίκη Πρωτοδικῶν ἤτοι μέχρι τῆς 21ης Ὀκτωβρίου 1931 ἔτους κατὰ τὴν κοινοποιηθεῖσαν ἐπιταγὴν ἐν συνόλῳ δραχμὰς δέκα ὀκτὼ χιλιάδας ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (18180) νομιμοτόκως ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως καὶ τὰ ἔξοδα τῆς διαδικασίας τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει, μεῖον δραχ. χιλίον πεντακοσίων (1500) ἃς κατέβαλεν ὡς πρώτην δόσιν ὁ ὀφειλέτης τοῖς ἐπισπεύδουσι τὴν ἕκτην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. δυνάμει καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 451 τῆς 4ης Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. πράξεως τοῦ κ. Προέδρου τῶν ἐν Θεσσαλονίκη Πρωτοδικῶν, καθυστερήσας τὰς ἑτέρας τῶν δόσεων, θέλει ἐκτεθῇ εἰς ἐπαναληπτικὸν ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιον μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν 19ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι 12ης ὥρας τῆς μεσημβρίας ἐν Ἀρναίᾳ καὶ τῇ κεντρικῇ πλατείᾳ πρὸ τοῦ καφενείου Χρίστου Μιρούση συνήθει τόπῳ τῶν πλειστηριασμῶν ἢ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 48 τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1931 ἐκθέσεως κατασχέσεως τοῦ Κλητῆρος Ἰωάννου Σαραφιανοῦ, δυνάμει καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως κατασχεθεῖσα οἰκία τοῦ προαναφερθέντος ὀφειλέτου κειμένη ἐν Ἀρναίᾳ καὶ ἐν τῇ συνοικίᾳ Γεωργακάδικα, διώροφος, λιθόκτιστος ἐκ δύο δωματίων, μαγειρείου καὶ δύο ἐξωστῶν ἐν τῷ ἄνω ὀρόφῳ, δύο μαγαζείων μετὰ δύο εἰσόδων καὶ μιᾶς ἀποθήκης ἐν τῷ κάτω ὀρόφῳ καὶ τοῦ ἐφ' οὗ αὕτη οἰκοπέδου ἀποτελουμένην καὶ συνορευομένη ἀπὸ τρία μέρη μὲ δημοσίους δρόμους καὶ οἰκίαν Ἰωάννου Νικολ. Καλυβιώτη. Ἡ οἰκία αὕτη ἐξετιμήθη ὑπὸ τῶν προσληφθέντων ἐκτιμητῶν ἀντὶ δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων (50000). Ἡ πρώτη προσφορὰ ὡρίσθη εἰς δραχ. 16.700. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται συμφώνως τῷ νόμῳ εἰς τὸν τὰ πλείω προσφέροντα, ὑποχρεούμενον νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα τοῖς μετρητοῖς εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Οἱ ἐπισπεύδοντες οὐδεμίαν φέρουσιν εὐθύνην διὰ τὴν ἐλλιπῆ περιγραφὴν τῆς οἰκίας. Τὰ κηρύκεια τὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ δικαιώματα καὶ οἱ νόμιμοι φόροι βαρύνουσι τὸν ὑπερθεματιστήν. Ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος ὁρισθεὶς διὰ τὴν 7ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἀνεβλήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 591 τῆς 4ης Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. πράξεως τοῦ κ. Προέδου τῶν ἐν Θεσσαλονίκη Πρωτοδικῶν καὶ ἐνεργηθήσεται ὡς ἀνωτέρω ἐρρήθη. Ἐγένετο ἡ παροῦσα μου ἐν Ἀρναίᾳ σήμερον τὴν εἰκοστὴν πέμπτην (25) τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ δευτέρου (1932) ἔτους, ἡμέραν Τετάρτην ἐν τῷ γραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν κληρονόμων Ἰωάννου Πιτέρη καὶ βεβαιωθεῖσα νομίμως ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου ὡς ἕπεται.

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἄρνης

(Τ.Σ.) ΜΗΝΑΣ Ν. ΚΟΛΥΜΒΑΣ

ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΠΡΩΗΝ ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΟΣ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΑΡΝΑΙΑΣ

Κατὰ τὴν 23ην τοῦ μηνὸς ἐξεδικάσθη παρὰ τῷ Κακουργιοδικείῳ Πολυγύρου, ἡ κατὰ τοῦ πρώην εἰσπράκτορος τοῦ ταμείου Ἀρναίας Σπ. Χρυσανθακοπούλου μήνυσις τοῦ γραμματέως Ἱερισσοῦ κ. Χρ. Παπακωνσταντίνου ἐπὶ ἐπεξαιρέσει 5514 δραχμῶν.

Ἀλλ' ὁ Χρυσανθακόπουλος κατηγορούμενος καὶ δι' ἄλλας καταχρήσεις τὰς ὁποίας ἔχει διαπράξει ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του, ἔχει καταφύγῃ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἡ δὲ δίκη του διεξήχθη ἐρήμην καὶ κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων κατεδικάσθη εἰς ὀκταετῆ εἰρκτήν.

ΠΟΙΑΙ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΘΑ ΕΚΔΙΚΑΣΘΟΥΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Παρὰ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν Θεσσαλονίκης, προσδιορίσθησαν ὅπως ἐκδικασθοῦν κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον ἐνώπιον τῶν συνέδρων Χαλκιδικῆς, αἱ ἑξῆς ὑποθέσεις.

1) Δανιὴλ Κοὲν ἐπὶ ὑπεξαιρέσει διὰ τὴν 3 Ἰουνίου, 2) Δημοσθ. Γεωργιάδου ἐπὶ ἀναιρέσει διὰ τὴν 4 Ἰουνίου, 3) Μιλτ. Ἀλεξίου καὶ Κωνστ. Καραγεωργίου ἐπὶ ἀροπείρα ἐκβιάσεως διὰ τὴν 13 Ἰουνίου καὶ 4) Βασ. Βασδέκη ἐπὶ ἀναιρέσει διὰ τὴν 20 Ἰουνίου.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Τελουμένης σήμερον, ὥραν 4. 30 μ. μ. τῆς ἐτησίας γυμναστικῆς καὶ ἀγωνιστικῆς ἐπιδείξεως τῶν μαθητῶν τοῦ γυμνασίου ἐν τῷ δημοτικῷ γηπέδῳ, παρακαλοῦνται ὅπως, εὐαρεστούμενοι, παραστῶσι κατ' αὐτὴν οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες τῶν μαθητῶν ὡς καὶ πᾶς βουλόμενος.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 29 Μαΐου 1932

Ὁ Γυμνασιάρχης

Ἰ. Γ. Παπαϊωάννου

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Τελουμένων σήμερον Κυριακὴν 29ην Μαΐου ἐ. ἔ. καὶ ὥραν 9ην π. μ. ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ Δημοτ. σχολείου Πολυγύρου τῶν Γυμναστικῶν ἐπιδείξεων τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καλοῦνται οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες τῶν μαθητῶν ὡς καὶ ἅπαντες ἀνεξαιρέτως οἱ πολῖται, ὅπως παραστῶσιν εἰς αὐτάς.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ σχολείου

Γ. Καραγκάνης

ΤΙ ΕΚΑΜΑΝ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΑΙ ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΚΡΑΤΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ ΕΝ ΧΑΛΚΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ἀπὸ παντοῦ νὰ πέρνει. Ξώδεψε κάμποσο ἀσβέστη γιὰ νὰ ἀσπρίσῃ. Χαλοῦσε ἀπὸ δῶ ἔφκιανε ἀπὸ κεῖ. Ἔφυγε ἀφοῦ ἦρθαν ἐπιθεωρηταὶ καὶ κόντρα ἐπιθεωρηταὶ διὰ νὰ θαυμάσουν τὰ μεγάλα ἔργα του!!!

Ἰδοὺ σταράτα τὰ χάλια μας κ. Δικταίε; Καὶ ἐν τούτοις ἔχουν ἐξωδευθῆ καὶ ἐξοδεύονται ἑκατομύρια!!!

Ἐπάνω εἰς αὐτὰ τὰ χάλια τὰ τελευταία χρόνια παρουσιάσθηκε ἕνας ἄλλος σωτήρ. Γενικὸς ἐπόπτης. Ὅ,τιμάνθανε τὸ μεγάλωνε ὅσο μποροῦσε γιὰ νὰ παρουσιασθῇ στὸ τέλος νὰ τὰ διορθώσῃ. Διήρεσε τὸν κόσμο μέχρι ἀλληλοφαγώματος γιὰ νὰ καταργηθῇ ἡ νομαρχία Χαλκιδικῆς, καὶ παρουσιάσῃ τοὺς κατοίκους ὡς πολιτικὸν κεφάλαιον γιὰ νὰ πολιτευθῇ στὴ Θεσσαλονίκη. Ἔκαμνε πολλὰ τερτίπια στὴ Χαλκιδικὴ ἀλλὰ ὅλα χωρὶς τὸν Ξενοδόχο... νὰ μεγαλοφυΐα.

Τί πρέπει νὰ περιμένει ὁ ταλαιπορισμένος καὶ νυστικὸν κόσμος ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς ποὺ ἔτυχε νὰ μᾶς διευθύνουν; Ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γνωρίζῃ τὴν κατάστασι. Ποῖος θὰ τὴν κατατοπίσῃ; Οἱ Βουλευταί; ὄχι. Μὴ περιμένομεν γιὰ τὴν ὥρα. Μόνον οἱ ὑπάλληλοι. Ἀλλὰ τὰ στελέχη, τὰ μπράτσα, πρὶν νὰ πᾶμε πάρα πέρα γιὰ τῆς μεγάλες ἰδέες, πρέπει νὰ ἀντικατασταθοῦν ὡς ἐφθαρμένα τὰ ἄχρηστα στελέχη.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΙΝΟΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΑΙ ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἐπαναλαμβάνομεν καὶ αὖθις τὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν πρὸς ἀνάδειξιν χορηγητῶν ἄρτου καὶ λοιπῶν τροφίμων διὰ τὰς ὑφ' ἡμᾶς Φυλακᾶς κατὰ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος ὡς ματαιωθέντος τοῦ πρώτου τοιούτου.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐπαναληφθήσεται τὴν 5ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. ὥραν 10—12 π. μ. ἐν τοῖς γραφείοις ἡμῶν καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς καὶ πρότερον ὅρους.

Ὁ Διευθυντὴς

Τῶν Κεντρικῶν Ἀγροτ. Φυλακῶν Κασσάνδρας.

Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΗΛΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Κατὰ τὸν τελευταίως ψηφισφέντα ἐκλογικὸν νόμον ἡ ἐκλογικὴ περιφέρεια Χαλκιδικῆς ἀπετελέσθη ἐξ ὅλων τῶν τμημάτων τῶν Κοινοτήτων καὶ συνοικισμῶν τοῦ Νομοῦ πλὴν τῶν εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον Λαγκαδᾶ ὑπαγομένων, τὰ ὁποῖα προσαρτῶνται εἰς τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν τῆς Θεσσαλονίκης.

Τὰ τμήματα ταῦτα εἶναι τὸ τοῦ Σταυροῦ, τῆς Ν. Ἀπολλωνίας καὶ τῆς Ν. Μαδύτου μετὰ τῶν εἰς αὐτὰ ὑπαγομένων συνοικισμῶν.

Κατόπιν τούτου αἱ βουλευτικαὶ ἕδραι τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας Χαλκιδικῆς παραμένουν καὶ πάλιν δύο.

Η ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Κατόπιν τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. Βενιζέλου, καὶ μετὰ πενταημερους προσπαθείας τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας πρὸς σχηματισμὸν Κυβερνήσεως, ἀφοῦ δὲν κατέστη δυνατὸς ὁ σχηματισμὸς Κυβερνήσεως Οἰκουμενικῆς, ἢ συναπισμοῦ ὅλων τῶν ἀντιπολιτευομένων τὴν Κυβέρνησιν Βενιζέλου κομμάτων, ὁ κ. Πρόεδρος ἀνέθεσεν τὴν ἐντολὴν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Ἀγροτικοῦ καὶ Ἐργατικοῦ Κόμματος κ. Ἀλεξ. Παπαναστασίου ὅστις καὶ κατήρτισε ἐξῆς τὴν νέαν Κυβέρνησιν.

ΑΛ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Πρωθυπουργός, ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης μὲ ὑφυπουργὸν τῆς Ἐθν. Ἀμύνης τὸν Στρατηγὸν Σκανδάλην.

Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Ἐσωτερικῶν μὲ ὑφυπουργὸν Ἀγορανομίας τὸν κ. ΚΑΛΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗΝ.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Δικαιοσύνης καὶ προσωρινῶς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας μὲ ὑφυπουργὸν Ἐθν. Οἰκονομίας τὸν κ. Δ. ΚΥΡΙΖΗΝ, ΠΕΡ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ Παιδείας, ΑΝ. ΜΠΑΚΑΛΜΠΑΣΗΣ Γεωργίας καὶ Προσωρινῶς Προνοίας, Σ. ΚΟΡΩΝΗΣ Συγκοινωνίας μὲ ὑφυπουργὸν τὸν κ. ΑΥΓ. ΘΕΟΛΟΓΙΤΗΝ, ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ Οἰκονομικῶν μὲ ὑφυπουργὸν τὸν κ. ΑΡ. ΣΙΔΕΡΗΝ, ΔΗΜ. ΣΑΡΑΤΣΗΣ Ὑγιεινῆς, Δ. Ἡρακλείδης ὑφυπουργὸς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου, καὶ ΝΙΚ. ΤΖΕΡΜΙΑΣ Γεν. Διοικητὴς Θράκης

Ἐπίσης ὡς Γεν. Διοικητὴς Μακεδονίας παρέμεινε ὁ κ. ΓΟΝΑΤΑΣ

Ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τὴν Τετάρτην θὰ τύχῃ δὲ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν φιλελευθέρων βουλευτῶν.

Τὰ λοιπὰ κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως πιθανὸν νὰ ἀπόσχουν, καθ' ὅσον ἐπέμενον εἰς τὴν ἄμεσον διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ τὴν προκήρυξιν ἐκλογῶν, ἐνῶ κατ' ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως αἱ ἐκλογαὶ θὰ προκηρυχθοῦν μόνον μετὰ τὴν διάσκεψιν τῆς Λωζάνης.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Παρὰ τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου Χαλκιδικῆς ἐστάλη πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Ἀλ. Παπαναστασίου τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Τὸ Γεωργικὸν Ἐπιμελητήριον Χαλκιδικῆς ἐκφράζει θερμότατα συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῆς Πρωθυπουργίας παρ' ὑμῶν, τοῦ δημιουργοῦ τῶν Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων, εὐελπιστοῦν ὅτι θέλετε προνοήσῃ διὰ τὴν πρόοδον καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ εὐεργετικωτάτου τούτου θεσμοῦ ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς Γεωργίας». Ὁ Πρόεδρος

Ἀριστ. Αἰκατερινάρης

Ὁμοίως παρὰ τοῦ Ἐργατοεπαγγελματικοῦ Συλλόγου Πολυγύρου ἀπεστάλη τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

Ὁ Ἐργατοεπαγγελματικὸς Σύλλογος Πολυγύρου ἐκφράζει πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἀρχηγὸν τοῦ Ἐργατοαγροτικοῦ κόμματος, θερμότατα συγχαρητήρια διὰ ἀνάληψιν Πρωθυπουργίας κατὰ κρισιμωτάτας στιγμὰς ἃς διέρχεται ὁ ἐργατοεπαγγελματικὸς κόσμος.

Διότι πιστεύομεν ὅτι θὰ καταβάλλετε κάθε δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς καλλιτέρευσιν τραγικῆς θέσεώς μας καὶ θὰ ἐξασφαλίσητε θέσιν μας, διὰ ταχυτέρας ψηφίσεως νομοσχεδίου Κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Ὁ Πρόεδρος

Δημ. Σταμνόπουλος